

Μορφοβουνιώτικη

ΝΑΝΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 8
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2007 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ - Αρ. φύλλου 29

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα

Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ : ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4547

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

Φωνή

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΠΕΡΙΣΣΟΥ
Αριθμός Αδείας

ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Παρακαλούνται οι φίλοι
και τα μέλη της
**Μορφοβουνιώτικης φωνής να
ενισχύσουν την συνδρομή τους
για την αγορά μόνιμης στέγης
του συλλόγου Αθηνών.**

Ο σύλλογος Αθήνας
εύχεται σε όλους
Καλό Καλοκαίρι!

Επιτυχία σημείωσε ο «Διπλός Χορός»

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος ο «Διπλός Χορός», έθιμο παλαιότατο που ζωντάνεψε και πάλι με ευθύνη του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας. Προηγήθηκε το χορευτικό συγκρότημα των μικρών μαθητών του Συλλόγου, το οποίο παρουσίασε θεσσαλικούς παραδοσιακούς χορούς. Ακολούθως ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Σεραφείμ Νάνος, απηύθυνε ευχές καλωσορίζοντας φιλοξενούμενους και χωριανούς, ενώ αναφέρθηκε στην προσπάθεια αναβίωσης εθίμων. Ευχές έδωσε και ο Δήμαρχος Πλαστήρα κ. Τσιαντής χαιρετίζοντας την εκδήλωση. Στη συνέχεια ο συντονιστής του εθίμου κ. Παναγιώτης Νάνος, έκανε σύντομη αναφορά στο ιστορικό του χορού, αναφέροντας συνοπτικά τους συμβολισμούς του θρησκευτικού αυτού χορού και κάλεσε ντόπιους και επισκέπτες να ζήσουν την εμπειρία συμμετέχοντας.

Ο χορός άνοιξε με το ειδικό τραγούδι: «Σήμερα Χριστός Ανέστη», το οποίο χόρεψε ο ιερέας του χωριού παπα-Βασίλης Νάνος. Ακολούθησε ο χορός άλλων παλαιότατων και ξεχασμένων μέχρι πρότινος αντιφωνικών τραγουδιών, (τα οποία πέρυσι αποτυπώθηκαν σε διπλό CD), ενώ παράλληλα τα τραγουδούσε η Παραδοσιακή Χορωδία του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών. Στην κεφαλή του τετραπλού χορού ήταν άντρες και γυναίκες με παραδοσιακές στολές, οι οποίες αγοράστηκαν πέρυσι ειδικά για το σκοπό αυτό. Μετά την αναβίωση του εθίμου χόρεψαν δημοτικά τραγούδια από την παραγωγή «οι Βουνεσιώτες τραγουδούν».

Οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν τοπικό τσίπουρο και κρασί, ενώ φέτος ο Σύλλογος κέρασε το σπιτικό γλυκό «ραβανί» που έφτιαξαν με μεράκι οι γυναίκες της Χορωδίας. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν αρκετά ικανοποιητική, λαμβανομένου υπόψη ότι αρκετές οικογένειες πενθούσαν, όπως και η πρόσφατη απώλεια του Θωμά Ραχωβίτσα και άλλων, εμπόδισε τη μαζική συμμετοχή στο χορό.

Τσάβαλος Αναστάσιος

Α.Ο. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Με επιτυχία τελείωσε το πρωτάθλημα της Β' ερασιτεχνικής κατηγορίας Καρδίτσας όπου πήρε μέρος η ομάδα του Α.Ο. Μορφοβουνίου ο Μαύρος Καβαλάρης, τερμάτισε στην μέση της βαθμολογίας, ενώ με λίγη προσπάθεια θα μπορούσε ακόμα και την άνοδο στην Α' ερασιτεχνική.

Συγκινητική είναι η προσπάθεια των δύο χορειακών Σταύρου Σωτήριο και Κων/νο Κωνσταντίνου που παρόλο τα προβλήματα οικονομικά – παικτών (είναι γνωστό ότι από το χωριό δεν υπάρχουν πολλοί ποδοσφαιριστές) – γηπέδου – μετακίνηση για τους αγώνες και άλλα η ομάδα παραμένει κάθε χρόνο στους στόχους της.

Η Διοίκηση της ομάδας θέλει να ευχαριστήσει τους ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στην ομάδα για την προσπάθεια τους. Οι παίκτες που αγωνίστηκαν στην αγωνιστική περίοδο που πέρασε, άλλη με περισσότερη συμμετοχή και άλλη με λιγότερη ήταν: Κωνσταντίνου Κ., Καλτσάς Κ., Κρομούδας Ανδρέας, Σταύρου Ηλίας, Νάνος Γεώργιος, Καρύδας Στέφ., Γιαβάζης Ιγνάτιος, Μπαλτάς Κ., Νάνος Βασ., Μπαλτάς Σωτ., Κυρίτσης Θ., Γεωργαντάς Νίκος, Γαλανόπουλος Αντ., Τσιγάρας Θεόδ.

Τέλος θα θέλαμε περισσότερη συμπαράσταση και από το Δήμο Πλαστήρα αλλά και από τους φιλάθλους του χωριού μας ώστε η ομάδα να συνεχίσει να υπάρχει για πολλά χρόνια ακόμη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΑΠΟ 22-2-07 ΕΩΣ 1-6-07

ΤΣΙΑΝΤΗΣ ΘΩΜΑΣ	50 ευρώ
ΛΑΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ	10 ευρώ
ΝΑΝΟΣ ΒΑΪΟΣ	15 ευρώ
ΠΙΛΑΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	20 ευρώ
ΠΑΛΑΠΕΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	10 ευρώ
ΤΣΕΛΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	10 ευρώ
ΝΑΝΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	20 ευρώ
ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50 ευρώ
ΤΣΑΒΑΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ του ΘΩΜΑ	20 ευρώ
ΚΟΥΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	30 ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΦΩΤΙΟΣ	20 ευρώ

Γιάννης Αναστ. Κατσακιώρης

Πάλεψε για αρκετό καιρό αλλά τελικά νικήθηκε απ' τον ύπουλο και ανελέητο «εχθρό» και έφυγε πρόωρα στις 16 Ιουνίου! Ένας ακόμα γνήσιος και πιστός Βουνεσιώτης, παρόλο που ζούσε από νεαρή ηλικία μακριά απ' το χωριό, στο Βόλο, όπου εγκαταστάθηκε μετά το σεισμό και πρόκοψε, όπως και πολλοί άλλοι Βουνεσιώτες. Δεν ξέχασε ποτέ το χωριό, δεν ξέκοψε από τις ρίζες του και δεν αλλοτριώθηκε από τη ζωή στην πόλη παριστάνοντας τον νεόπλουτο και τον νεοαστό. Ο Ζαβατάκος ήταν πάντα στο επίκεντρο των σκέψεων και των αναμνήσεών του και σ' αυτόν αναφερόταν το τελευταίο δημοσίευμα του στη «Μορφοβουνιωτική φωνή», της οποίας ήταν τακτικός συνδρομητής και συνεργάτης. Την αγάπη του για το χωριό την έδειχνε έμπρακτα και στον τόπο διαμονής του. Από τους πρωτεργάτες του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών Βόλου, τον υπηρέτησε ως μέλος του Δ.Σ. για αρκετά χρόνια, αλλά και ως πρόεδρός του για μία διετία.

Συμμετείχε ενεργά στις δραστηριότητες του Συλλόγου και στο Βόλο και στο χωριό: Στα Ρογκατζάρια, στο διπλό χορό, στις εκδρομές, στον ετήσιο χορό και στην πίτα, στο «μεγάλο» χορευτικό που λειτούργησε κάποτε με τις παραδοσιακές φορεσιές, δραστήριος και πρόθυμος πάντα.

Ο πρόωρος χαμός σου, φίλε και συνεργάτη Γιάννη, μας λύπησε βαθύτατα. Θα σε θυμόμαστε πάντα!

Αποστ. Κατοίκος

Σημαντικές πρωτοβουλίες για τον Τοπικό Πολιτισμό από την ΕΣΠΑ

Σημαντικές πρωτοβουλίες για τα πολιτιστικά της περιοχής μας έχει πάρει η νεοϊδρυθείσα Εταιρεία Σύγχρονης Πολιτιστικής Ανάπτυξης, με έδρα το Μορφοβούνι και στην οποία συμμετέχουν επιστήμονες και καλλιτέχνες διαφορετικών ειδικοτήτων.

Για το έτος 2007 έχουν δρομολογηθεί και θα γίνουν τα παρακάτω έργα:

Καταγραφή των Αγγραφιώτικων καλάντων και εθιμικών τραγουδιών σε CD και έκδοση βιβλίου, με σκοπό τη διάσωση της Τοπικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Καταγραφή εθιμικών και άλλων τραγουδιών του αρραβώνα και του γάμου σε τριπλό CD και έκδοση βιβλίου, με σκοπό τη διάσωση ηθών και εθίμων και τραγουδιών που έχουν σχεδόν ξεχαστεί.

Οι δύο αυτές παραγωγές γίνονται σε συνεργασία με το Σύλλογο Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας και συγκεκριμένα με την παραδοσιακή χορωδία που αποδίδει τα τραγούδια. Την έρευνα – καταγραφή και συντονισμό έχει ο κ. Παναγιώτης Νάνος, ενώ στη συγγραφή των κειμένων συμμετείχε η Ροδάνθη Νάνου, απόφοιτος Αγγλικής Φιλολογίας.

Στα πλαίσια προβολής της περιοχής θα δημιουργηθεί ιστοσελίδα στο Διαδίκτυο η οποία θα προβάλλει σε τρεις γλώσσες (Ελληνικά – Αγγλικά – Γερμανικά) την Ιστορία και τον Πολιτισμό της περιοχής, μνημεία – εκδηλώσεις – επισκέψιμους χώρους. Στο διαδίκτυο θα υπάρχει Πολιτιστική Ατζέντα – Ημερολόγιο, στο οποίο θα προβάλλονται σε πρώτη φάση οι εκδηλώσεις που θα πραγματοποιούνται στα χωριά της λίμνης, έπειτα του Νομού. Τέλος στα πλαίσια προώθησης των τοπικών Γραμμάτων, θα δημιουργηθεί Ψηφιακή Βιβλιοθήκη στην οποία θα καταχωρούνται τίτλοι βιβλίων σχετικά με την περιοχή, ανακοινώσεις συνεδρίων, άρθρα και γενικά ότι έχει σχέση με την Ιστορία, τον Πολιτισμό και την Ανάπτυξη της παραλίμνιας περιοχής. Για τα παραπάνω έργα η διοίκηση της ΕΣΠΑ πέτυχε την ένταξή τους στο πρόγραμμα Leader +

Η ΕΣΠΑ πρότείνει συνεργασία στους τρεις παραλίμνιους Δήμους και ήδη ετοιμάζονται οι πρώτες εκδηλώσεις:

Ο Δήμος Ιτάμου εκδήλωσε την επιθυμία να φιλοξενήσει το πρόγραμμα «Ακαδημία Πολιτισμού», μέσα από το οποίο θα διοργανώνονται εκδηλώσεις για Νέους, όπως λ.χ. Σεμινάρια Δημιουργικής Γραφής για δόκιμους ποιητές και συγγραφείς, στα οποία θα διδάσκουν εγνωσμένης αξίας εισηγητές. Η πρώτη εκδήλωση για νέους ποιητές θα γίνει στην Καστανιά στις 22 & 23 Ιούνη, με εισηγητή το γνωστό ποιητή και εκδότη του λογοτεχνικού περιοδικού ΟΜΠΡΕΛΑ, κ. Μάκη Αποστολάτο.

Ο Δήμος Νευρόπολης θα φιλοξενήσει ειδική εκδήλωση για την Συλλογική Δραστηριότητα, στην οποία θα τιμηθεί η προσφορά των Συλλόγων. Για πρώτη φορά στο Νομό Καρδίτσας θα γίνει έκθεση των εφημερίδων και περιοδικών που εκδίδουν οι Σύλλογοι. Η εκδήλωση θα γίνει στο Νεοχώρι την Παρασκευή 10 Αυγούστου και προγραμματίζεται να γίνουν ταυτόχρονα και τα εγκαίνια του νεοσύστατου πολιτιστικού κέντρου. Η Έκθεση των εντύπων θα παραμείνει μέχρι και τις 19/9/2007, ενώ τον Οκτώβριο προγραμματίστηκε να μεταφερθεί στην Καρδίτσα

Τσάβαλος Αναστάσιος

Βαγγέλης Σκούφης («Ταπές»)

«Έφυγε» στις 23 του περασμένου Μάρτη σε ηλικία 89 ετών, αλλά όχι σε βαθειά γεράματα. Μέχρι την τελευταία στιγμή κεφάλτος και ομιλητικός. Ένας «παλιός» αυθεντικός Βουνεσιώτης.

Σε μικρή ηλικία έχασε τον πατέρα του Αποστολάκη Ταπέ, παλιό τσαγκάρη του χωριού. Από τότε, σε ρόλο προστάτη της οικογένειας, μια ζωή στον αγώνα για επιβίωση. Τα «φωτόξυλα» και τα «λαθραία» ήταν το πρώτο στάδιο της βιοπάλης, όπως και για όλους σχεδόν τους άλλους Βουνεσιώτες. Αργότερα υπηρέτησε στο Γ. Τσούλα και βοηθός σε τσαμπασιήδες (ζωέμπορους) του χωριού. Γιατί, εκτός από τη συντήρηση της οικογένειας, υπήρχαν και κάποια χρέη που δεν είχε προλάβει να ξεπληρώσει ο πατέρας του, όπως έλεγε ο ίδιος. Ύστερα έμαθε και πεταλωτής, αλλά πετάλωνε όλα τα ζώα του χωριού δωρεάν και μόνο κάνα κρασί τον κερνούσαν κάποιοι στο μαγαζί. Πολύ γερός δουλευτής ήταν επίσης ως παραμηνადόρος στα νταμάρια για τα φουρνέλα.

Στη συνέχεια δούλεψε σκληρά ως εργάτης σε διάφορα μέρη της ηπειρωτικής και νησιωτικής Ελλάδας. Στη δουλειά ήταν άφθαστος, γι' αυτό και περιζήτητος σαν εργάτης. Για κάμποσα χρόνια ύστερα δούλεψε στο Σχηματάρι στο σπορελαιουργείο Καφαντάρη – Παπακώστα, από όπου και ξαναγύρισε στο χωριό ως συνταξιούχος, και

έζησε μια ήσυχη ζωή κοντά σε παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Ήταν ένας γνήσιος παραδοσιακός τύπος, γλεντζές και μερακλής και ένας από τους καλύτερους τραγουδιστές του χωριού στο δημοτικό τραγούδι. Ακόμα, ένας απ' τους 3-4 πιο αντιπροσωπευτικούς «σουϊλάδες» στα Ρογκατζάρια, του Σταυρού. Μια χρονιά κατέβηκε και ανέβηκε σε λίγη ώρα την απότομη πλαγιά στις «Σκάλες», φορτωμένος με το σούιλο και τα θηρία εκείνα παλιά κυπριά. Το κρασί και το τραγούδι ήταν τα δύο μεγάλα μεράκια του μέχρι την τελευταία στιγμή. Και δεν χρειάζονταν επισημότητες για να τραγουδήσεις. Στα μαγαζιά, τότε που αντηχούσαν απ' τα τραγούδια κάθε βράδυ ή στο σπίτι ιδίως στα χειμωνιάτικα νυχτέρια με σχετική παρέα, λουκάνικο και κρασί, η «Μήτραйна» και η «Βασίλω Καλαματιανή» έβγαιναν στα ψηλά και με μια ανάσα... Αλλά και στο χορό δεν πήγαινε πίσω. Με το τσάμικο «στον τόπο», το στητό μπόι, τις τεχνικές φιγούρες στο «Αρβαντοβλάχικο» και στη «Σβαρνιάρη» (ιδιαίτερες προτιμήσεις του), εντυπωσίαζε ακόμα και σε προχωρημένη ηλικία. Ήταν ένας γνήσιος παραδοσιακός και αντιπροσωπευτικός της γενιάς τους τύπος. Ο Αγγελάκ' Ταπές...

ΑΠ. ΚΑΤ.

Για να γνωρίζουμε ότι:

- Οι πολεμικές δαπάνες σε όλο τον κόσμο το 2006 έφτασαν τα 1.118 δισεκατομμύρια δολάρια, δηλ. ένα τρισεκατομμύριο 118 εκατομμ. δολάρια («Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη» της Σουηδίας).

- Οι πολεμικές βιομηχανίες αύξησαν τις πωλήσεις τους κατά 15%, με πρώτες στη σειρά τις αμερικανικές «Μπόϊνγκ» και «Λόκοχεντ» (η ίδια πηγή). Σκοτώνουν για να θησαυρίζουν...

- Σύμφωνα με σχετική έκθεση του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας του Ο.Η.Ε., περίπου 854 εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υποσιτίζονται (με άλλα λόγια πεινάνε...)

- Η Ελλάδα βρίσκεται στη δέκατη θέση μεταξύ όλων των κρατών του κόσμου ως προς την αξία των εισαγωγών όπλων και στην πρώτη (!) θέση ως προς την αξία των εισαγόμενων εξοπλισμών από τις Η.Π.Α. («Σουηδικό Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη»).

Ναι γιατί χρειάζεται αγώνας για την Ειρήνη και τον Παγκόσμιο αφοπλισμό...

Απ. Κατοίκος

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Η ΖΟΕ της Λίμνης Πλαστήρα και οι ενέργειες του Δημάρχου κ. Τσιαντή

Σε δημοσίευμα της τοπικής εφημερίδας ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ με αρ. φύλλου 23009 Παρασκευή 15-6-07 πληροφορηθήκαμε ότι ο Δήμαρχος Πλαστήρα μαζί με άλλους Δημάρχους συμμετείχε σε σύσκεψη που έγινε στη Νομαρχία παρουσία του Νομάρχη και του νομαρχιακού συμβούλου κ. Νίκου με θέμα τη ΖΟΕ που ισχύει στην περιοχή της λίμνης Πλαστήρα.

Εκφράζουμε την ευχαρίστηση μας που ο Δήμαρχος έστω και αργά έκανε ένα βήμα προς την επίλυση αυτού του ζητήματος που καίει ιδιαίτερα το Δήμο Πλαστήρα.

Όμως παραμένουν αμείλικτα τα ερωτήματα που θέσαμε ως συνδυασμός προεκλογικά προς τον κ. Τσιαντή.

Γιατί όλα αυτά τα χρόνια, 12 ολόκληρα, ο κ. Δήμαρχος το μόνο που έκανε ήταν να στέλνει που και που κανένα χαρτί στο ΥΠΕΧΩΔΕ και έτσι καθυσχάζε τον κόσμο του Δήμου μας.

Μήπως επειδή ο ίδιος και ένας ακόμα Δήμαρχος, ο Δήμαρχος Παλαμά κ. Έξαρχος, και ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΥΟ είχαν βγάλει άδεια και μπόρεσαν και έκτισαν σε μια ολόκληρη περιοχή, ενώ για τους άλλους κατοίκους του Δήμου η ΖΟΕ αποτέλεσε ταφόπλακα; Προφανώς ήθελε να έχει την ησυχία του.

Όμως προεκλογικά ο κ. Δήμαρχος χλευάζοντας το δικό μας πρόγραμμα ισχυριζόταν στις πλατείες που μιλούσε ότι η ΖΟΕ δεν τροποποιείται όπως (λένε αυτοί) και σας κοροϊδεύουν.

Τι άλλαξε άραγε από τον Οκτώβριο μέχρι τώρα και επιδιώκει και μετέχει σε συσκέψεις για τη ΖΟΕ;

Μήπως το κάνει για καθαρά πολιτικούς και προσωπικούς λόγους; Άραγε δεν ξέρει ότι η ΖΟΕ τροποποιείται αν πείσει κάποιος για το δίκαιό του το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Συμβούλιο Επικρατείας; Μήπως δεν ξέρει όλα αυτά τα χρόνια που είναι Δήμαρχος ότι πρέπει να σπάσεις αυγά για να πετύχεις το σκοπό σου. Όλα αυτά τα χρόνια που ήταν Δήμαρχος και μάλιστα σε κυβερνήσεις

φιλικές προς αυτόν γιατί δεν προκαλούσε συσκέψεις και δεν έκανε (ντόρο) για το θέμα της ΖΟΕ; Που ήταν από το 1998 έως το 2004.

Βέβαια όπως κάνει συνήθως ο κ. Τσιαντής προεκλογικά αποποιούνται τις ευθύνες που τον βαραίνουν για τη ΖΟΕ και έβαζε τα φερέφωνά του να αρθρογραφούν σε τοπική εφημερίδα (Μορφοβουνιώτικη Φωνή) ρίχνοντας τα βάρη για τη ΖΟΕ στους κοινοτικούς συμβούλους Παΐση Δημήτρη και Νάνο Θωμά ότι δήθεν υπέγραψαν τη ΖΟΕ.

Όμως στην απάντηση που μας έδωσε στο δημοτικό συμβούλιο που έγινε στις 14-2-2007 σε ερώτησή μας γι ατη ΖΟΕ μας γνωρίζει ότι σύμφωνα με το Π.Δ. 6-11-1998 (όταν δηλαδή ήταν επικεφαλής του Δήμου ο κ. Τσιαντής) ΦΕΚ Τ' Δ 885/98 του ΥΠΕΧΩΔΕ καθορίστηκε ζώνη οικιστικού ελέγχου ΖΟΕ κατώτατα ορίου κατάμησης και λοιπών όρων και περιορισμών δόμησης στην εκτός ορίων οικισμών προϋφιστάμενων του έτους 1923 περιοχή των κοινοτήτων Μορφοβουνίου, Μεσενικόλα, Μοσχάτου, Λαμπερού, Κερασιάς κλπ.

Με λίγα λόγια τότε τι έκανε ο κ. Τσιαντής; Κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου; Είχε άγνοια ή έκανε κοινώς το κορόιδο και έτσι βολεύτηκε μια χαρά, μιας και είπαμε ότι μόνο ο ίδιος και ο κ. Έξαρχος είχαν άδεια στην περιοχή.

Τέλος πάντων ας είναι, πιστεύουμε ότι έστω και αργά κατάλαβε ή κάνει πως κατάλαβε νομίζοντας ότι ο κόσμος θα τον ακολουθήσει στις προσωπικές του φιλοδοξίες, ότι η ΖΟΕ μπορεί και πρέπει να αλλάξει και να τροποποιηθεί.

Τον πληροφορούμε λοιπόν ότι εμείς θα βοηθήσουμε και θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν για την αλλαγή της ΖΟΕ.

Με τιμή

ΤΟΥΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πλαστήρα

Επικεφαλής του συνδυασμού

ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Παρουσιάστηκε στην Καρδίτσα πρόσφατα ο ένατος τόμος του περιοδικού «Καρδιτσιώτικα Χρονικά» με ενδιαφέρουσες εργασίες, μεταξύ των άλλων και δύο που έχουν σχέση με την ιστορία του χωριού μας:

Η πρώτη είναι του δικηγόρου Περικλή Αστράκα, με τίτλο «Περί του ετύμου του τοπωνυμίου Βουνέσιον (το) – Βουνέσι (το). Συλλογή υλικού – γλωσσολογική, φιλολογική και ιστορική ερμηνεία και τεκμηρίωσης». Πρόκειται για σημαντική εργασία που εξετάζει τις μέχρι τώρα εκδοχές για την προέλευση του ονόματος καταλήγει στο συμπέρασμα πως πρόκειται για καθαρά ελληνική λέξη και πως δεν έπρεπε να αλλάξει.

Η δεύτερη έχει τίτλο «Η άγνωστη οικογένεια των Σαμαράκηδων – ο ανθρωπιστής ιατρός Γιάννης Σαμαράκης (1872 – 1963)», την οποία έγραψε ο συγχωριανός μας και γνωστός ερευνητής της Τοπικής Ιστορίας κ. Παναγιώτης Νάνος. Για πρώτη φορά παρουσιάζεται η ιστορία της οικογένειας, η σχέση της με το Βουνέσι, καθώς και το πορτραίτο του πρώτου γιατρού του χωριού μας, του Γιάννη Σαμαράκη (ή Σαμαρά) όπως τον θυμούνται οι παλιοί. Ο Παναγιώτης Νάνος, προτείνει να δοθεί το όνομα του γιατρού σε οδό της Καρδίτσας και του χωριού μας. Επίσης στον ίδιο τόμο υπάρχουν ενδιαφέρουσες εργασίες για τον Πλαστήρα και για τους Σαρακατσάνους του Δήμου Νευρόπολις Αγράφων.

Τσάβαλος Αναστάσιος

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

- ΕΛΑΒΕ ΤΗ 2η ΘΕΣΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

Επανεκλέχτηκε στο Δ.Σ. της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) ο Δήμαρχος Πλαστήρα Δημήτρης Τσιαντής λαμβάνοντας τη 2η θέση του συνδυασμού «Αυτοδιοικητικό Κίνημα του απερχόμενου προέδρου κ. Πάρι Κουκουλόπουλου, και τη 2η θέση σ' όλους τους συνδυασμούς ποσοστιαία.

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα έτυχε της στήριξης 160 εκλεκτόρων σε σύνολο 204 που έλαβε ο συνδυασμός που συμμετείχε, με πρώτο τον τ. πρόεδρο που έλαβε 174 ψήφους.

Νέος πρόεδρος εκλέχτηκε ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

Ο κ. Τσιαντής έκανε την εξής δήλωση:

«Αισθάνομαι μεγάλη ικανοποίηση και χαρά απ'το γεγονός της επανεκλογής μου στο Δ.Σ. της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και μάλιστα στην ιδιαίτερα τιμητική 2η θέση πανελλαδικά.

Αισθάνομαι επίσης απόλυτα και το βαρύ φορτίο των υποχρεώσεών μου έναντι των συναδέλφων μου σ'όλη τη χώρα, ιδιαίτερα Δε, των «καποδιστριακών».

Η προσπάθεια μου για την αναβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τη στήριξη της περιφέρειας και των μικρών Ο.Τ.Α. θα είναι συνεχής, επίπονη, αγωνιστική και ασυμβίβαστη, όπως διαχρονικά υπήρξε».

Σύμφωνα με τα τελικά αποτελέσματα, από το συνδυασμό «Αυτοδιοικητικό Κίνημα» εκλέχτηκαν οι εξής:

ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Κουκουλόπουλος Πάρις, δήμαρχος Κοζάνης	174
Τσιαντής Δημήτρης, δήμαρχος Πλαστήρα	160
Κοιμήσης Απόστολος, δήμαρχος Αμφιλοχίας	142
Κουράκης Ιωάννης, δήμαρχος Ηρακλείου	133
Φούρας Ανδρέας, δήμαρχος Πάτρας	109
Δανιηλίδης Σίμος, δήμαρχος Συκεών Θεσσαλονίκης	105
Φασούλας Παναγιώτης, δήμαρχος Πειραιά	98

ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Αμοιρίδης Ιωάννης, δημοτικός σύμβουλος Κατερίνης	124
Αλευράς Διονύσιος, δημοτικός σύμβουλος Καλαμάτας	107
Γιαννόπουλος Γιώργος, δημοτικός σύμβουλος Ροδίων	99
Μπελώνη - Αράπη Γιώτα, δημοτική σύμβουλος Αγ. Ι. Ρέντη	94
Μαστοράκος Γιώργος, δημοτικός σύμβουλος Ηρακλείου	82
Ροκοφύλλου Άννα, δημοτική σύμβουλος Αθηναίων	72

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΠΟΥ ΧΑΣΑΜΕ ΤΟ 2007

ΘΑΝΟΝΤΕΣ:

ΦΩΤΕΙΝΗ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΥΛΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ
ΦΩΤΕΙΝΗ Κ. ΧΟΥΤΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΪΣΗΣ
ΘΩΜΑΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ
ΧΡΙΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ
ΔΕΣΠΟΥΛΑ Φ. ΣΚΟΥΦΗ.

Συλληπητήρια στις οικογένειές τους.
Ο σύλλογος Μορφοβουνιωτών Αθήνας

Συλληπητήρια

στις οικογένειες
- Αθανασίου Πολύζου,
- Βασιλείου Πανταζή και
- Ευαγγέλου Σκούφη
για το χαμό τους.

Η οικογένεια Δημητρίου
Σακελαρίου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΔΗΜ. ΤΣΙΑΝΤΗ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ.

Αγαπητοί Δημοτικοί και Τοπικοί Σύμβουλοι (& προέδροι) αγαπητοί συνδημότες

Σε λίγες μέρες ξεκινά μια νέα Αυτ/κή θητεία.

Μια θητεία για την οποία, ο κάθε δημότης, προσδοκά απ' την Τ.Α. τα μέγιστα των δραστηριοτήτων της υπέρ της προόδου του, υπέρ των συμφερόντων του.

Η Τ.Α. λοιπόν, που ως θεσμός είναι καταγεγραμμένος στη συνείδηση του πολίτη, ως ο πιο κοντινός και φιλικός προς αυτόν. Που με την αμεσότητά του και τη λειτουργικότητά του δημιουργήσε μια ισχυρή σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των.

Εμείς τώρα ως Νέο Δημ. Συμβούλιο, οφείλουμε να είμαστε δίπλα στους δημότες μας, στα προβλήματά τους, στις ανάγκες της καθημερινότητάς τους.

Έχουμε την υποχρέωση, να μην διαψεύσουμε τις προσδοκίες του κόσμου, για σωστή, έντιμη, συλλογική αποτελεσματική δράση και λειτουργία για όλους, χωρίς εξαιρέσεις.

Άλλοτε φίλες και φίλοι, η διαχρονική μας πορεία στο χώρο της Τ.Α. εχαρακτηρίζετο και χαρακτηρίζεται απ' αυτές τις αρχές που για μας είναι απαράβατες και που με βάση αυτές, έχουμε χτίσει μια ισχυρή σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ μας.

Θέλω να ξέρετε όλοι σας, ότι τόσο εγώ ως Δήμαρχος όσο και οι συνεργάτες μου, αποτελούμε εγγύηση συνέχειας, ορθής Υπερπαραταξιακής λειτουργίας και εργατικότητας.

Όλα αυτά τα χρόνια λοιπόν, έχουμε στην πράξη δείξει ότι στεκόμαστε υπεράνω μικροψυχιών και αντιπαραθέσεων, ότι συνεργαζόμαστε χωρίς προκαταλήψεις, μ' όποιον ή όποιους έχουν τη θέληση να προσφέρουν στη συλλογική λειτουργία του Δημ. Συμβουλίου και γενικότερα των Συλλογικών Θεσμών του Δήμου μας.

Το ίδιο λοιπόν ισχύει και τώρα Απαρέγκλιτα...

Φίλες και φίλοι...

Η σημερινή μας ορκωμοσία, συνδυάζετε και ως πρώτη εκδήλωση στον ανακαινισμένο χώρο του Πν. Κέντρου «Αντώνης Σαμαράκης». Ένα έργο που χρηματοδοτήθηκε απ' το 3ο ΚΠΣ με 150 χιλ. ευρώ και είναι στη φάση της ολοκλήρωσης.

Όλοι σας αντιλαμβάνεστε ότι η σύγχρονη αυτή αίθουσα, το στολίδι πλέον του Δήμου μας, έχει τεράστιες δυνατότητες πολιτιστικής χρήσης σε επίπεδο Λίμνης Πλαστήρα αλλά και Νομού.

Εύχομαι λοιπόν όλοι οι συλλογικοί φορείς του Δήμου μας να έχουν τις αντίστοιχες πολιτιστικές εμπνεύσεις και πρωτοβουλίες, ώστε η χρήση της να προάγει τον πολιτισμό και τα χρηστά ήθη. (Τα εγκαίνια θα γίνουν σε εμπρόθεσμο χρόνο).

Εν κατακλείδι, να συγχαρώ όλους τους Νεοεκλεγέντες Δημ. & Τοπ. Συμβούλους για την συμμετοχή τους στο Δ.Σ. και τα Τ.Σ. αντίστοιχα και να τους ευχηθώ δημιουργικότητα και καλή συνεργασία.

Επίσης να ευχαριστήσω όλους τους Δημότες και τους φίλους μας που παραβρέθηκαν στην τελετή της ορκωμοσίας.

Θα είμαστε πάντα δίπλα σας.

Μια πρόταση για τον αγροτικό οικισμό της Ραχωβίτσας

Στο μέλλον η ανάγκη των ανθρώπων να ξεφύγουν για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα την ζωή της πόλης θα είναι πιο έντονη. Η Ύπαιθρος προσφέρει αυτή τη δυνατότητα, ενώ με καλό προγραμματισμό και σωστή αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων των της, μπορεί να προσφέρει πολλά περισσότερα φυσικά με το αζημίωτο γι' αυτόν που τα παρέχει. Γνωρίζοντας την πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική κατάσταση της Ύπαιθρου, διακρίνει κανείς ότι ο κόσμος της έπαψε να μιλάει σοβαρά για το Μέλλον. Τα χωριά αδειάζουν, η συγκέντρωση στα αστικά κέντρα φαίνεται ως μονόδρομος κι η οικονομία φθίνει. Οι παραγωγικές ηλικίες συρρικνώθηκαν, όσοι απόμειναν στα χωριά βλέπουν με δυσπιστία τις νέες προτάσεις και δυσκολεύονται οι ίδιοι να τις υλοποιήσουν. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι δεν αλλάζει τίποτα προς το καλύτερο και ότι, εάν είναι να επιτευχθεί κάτι, μόνο προς το δικό τους φυσικό συμφέρον, τούτο επιτυγχάνεται μόνο συνεργαζόμενοι με την εκάστοτε εξουσία.

Ίσως θεωρηθώ ονειροπόλος από ορισμένους, αλλά εγώ βλέπω τον κόσμο λίγο διαφορετικά. Κοιτάζω πίσω μόνο όταν πράγματι χρειάζεται και πάλι όχι με διάθεση «να κλάψουμε για τα παλιά που χάθηκαν» ούτε με νοσταλγική διάθεση. Τα «παλιά» πράγματα και καταστάσεις τις περισσότερες φορές κάθε άλλο παρά καλές ήταν.

Συνεπώς το θέμα είναι να δούμε πως το «παλιό» θα αποτελέσει τη δυνατότητα ανοίγματος νέων προοπτικών για το Μέλλον.

Παρατηρώντας κανείς το Μορφοβούνι, γιατί τούτο αποτελεί την εστία της προσοχής του γράφοντος, θα ήθελα να θίξω μια άλλη πτυχή της ιστορίας του η οποία δεν σχετίζεται με εκκλησίες κι αγώνες, με στρατηγούς ενδόξους, πολέμους φοβερούς, νεκρούς κι αντίσταση, παρά με την πάλοι ποτέ καθημερινή ζωή των απλών ανθρώπων του χωριού μας. Το χωριό μας έχει την τύχη να διαθέτει πανέμορφη γεωγραφική θέση και φυσικό περιβάλλον, πραγματικά μνημεία. Για ένα τέτοιο μνημείο, όχι και τόσο συνηθισμένο, ωστόσο αρχιτεκτονικά ζωντανό θα αναφερθώ σήμερα. Πρόκειται για τον ακατοίκητο αγροτικό οικισμό, ο οποίος βρίσκεται σε μικρή απόσταση απ' το χωριό, την Ραχωβίτσα. Έναν οικισμό άλλοτε ζωντανό που όμως αν δεν ληφθεί μέριμνα για αυτόν, αν στα πλαίσια κάποιου ευρωπαϊκού προγράμματος δεν αξιοποιηθεί την τρέχουσα δεκαετία, τότε θα χαθεί δυστυχώς για πάντα και θα γίνει ερείπια, όπως έγινε και με άλλους ανάλογους κτηνοτροφικούς οικισμούς.

«Τι μας λες ρε Καλαντζή! εδώ κοντεύει να ερημώσει το κυρίως χωριό κι εσύ μας μιλάς για τα καλύβια;» θα ρωτήσει κανείς και ίσως απ' την πλευρά του με το δίκιο του. Όμως εγώ θα επιμείνω καταθέτοντας μια σοβαρή πρόταση για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αξιοποίησης που θα χρηματοδοτηθεί από ευρωπαϊκό πρόγραμμα και θα μπορούσε να μεταβάλλει τον οικισμό αυτό σε ένα υπαίθριο ανοικτό μουσείο προβιομηχανικής εποχής και οικονομίας. Με τη συνεργασία Τοπικής

Αυτοδιοίκησης, Κράτους, ευρωπαϊκής υποστήριξης, πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και άλλων φορέων, σε συνεργασία με ιδιώτες, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν στο χώρο αυτό ένα πρότυπο Χωριό - Μουσείο, χωρίς τσιμέντο, με ντόπια πάντα υλικά, αναβιώνοντας τις παλιές αρχιτεκτονικές και κατασκευαστικές συνήθειες και τεχνικές. Με την αναπαλαίωση συντήρηση των υπαρχόντων κτισμάτων, με και συντήρηση νέων κατασκευών, με αυστηρή όμως ανέγερση νέων κατασκευών, με προσήλωση στις παλιές τεχνικές, να δημιουργηθεί ένα χωριό μοναδικό για την

ελληνική επικράτεια. Παράλληλα με την οικιστική πλευρά να αναπτυχθεί η γεωργική και κτηνοτροφική δραστηριότητα, με όρους βιολογικής γεωργίας.

Για παράδειγμα τα κηπευτικά να καλλιεργούνται με τον παλιό τρόπο και η παραγωγή να διατίθεται σε ειδικό εκθετήριο, ενώ να καταβληθεί προσπάθεια για τη συλλογή και την καλλιέργεια των παλαιών σπόρων, την παραγωγή κερασιών και άλλων φρούτων χωρίς φυτοφάρμακα, κ.λ.π. Με άλλα λόγια να δημιουργηθεί ένα «χωριό» που θα προσφέρει ντόπια αγνά προϊόντα υψηλής ποιότητας, σε συνδυασμό με φιλοξενία και υπηρεσίες εναλλακτικού τουρισμού.

Στην Κεντρική Ευρώπη αυτό που προτείνω είναι κάτι πολύ συνηθισμένο, επανειλημμένως δοκιμασμένο και λειτουργεί με θαυμάσια οικονομικά αποτελέσματα για τις τοπικές κοινωνίες. Στο χώρο αυτό θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν πολλές και ενδιαφέρουσες δραστηριότητες που θα ήταν ελκυστικές για ημερήσιες επισκέψεις τουριστών, εγκατάσταση για τακτά χρονικά διαστήματα καλλιτεχνών, φοιτητών γεωπονικών σχολών, συναντήσεις ομάδων νεολαίας από τον ευρωπαϊκό και τον διεθνή χώρο, χώρος μουσικών εκδηλώσεων, τόπος εναλλακτικής διαμονής ανθρώπων οι οποίοι θα ήθελαν να ζήσουν για κάποιο χρονικό διάστημα σε ένα προβιομηχανικό περιβάλλον, μέσα σε ένα σύστημα ξεχασμένων αξιών, που μπορεί να μην έχουν τις σημερινές ανέσεις, αλλά θα παρέχουν την μοναδική εμπειρία μιας άλλης κοινωνίας και ενός άλλου κόσμου.

Η παραγωγή και διάθεση πραγματικά «ντόπιων προϊόντων» θα επιφέρει εισόδημα στους εργαζομένους, αξέχαστες εικόνες και στιγμές γεύσεων και ακουσμάτων στους επισκέπτες.

Στους κήπους και τα χωράφια του οικισμού θα μπορούσαν να γίνονται από πανεπιστημιακούς πειραματικές καλλιέργειες, αφού το μικροκλίμα της περιοχής είναι κατάλληλο για βιολογικά πειράματα, δηλαδή δοκιμές καλλιεργειών χωρίς τις σημερινές βιομηχανικές μεθόδους, όπου θα σιγουρεύεται η μελλοντική ύπαρξη και διαιώνιση φυτών και ζώων, ειδών της περιοχής που τείνουν να εξαφανισθούν και μαζί τους και ο θησαυρός γονιδίων που εμπεριέχουν. Εκεί θα αναπτύσσονται από επιστήμονες μοντέρνες μορφές προστασίας, παραγωγής κι αξιοποίησης του εδάφους. Υπάρχει η δυνατότητα να μετατραπεί αυτός ο χώρος, σε χώρο «μαγνήτη» για το Πανελλήνιο, αφού σύμφωνα με τις πληροφορίες που εγώ τουλάχιστον διαθέτω κάτι ανάλογο δεν υπάρχει πουθενά σε όλη την χώρα.

Φυσικά μια τέτοια ιδέα δεν είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί, διότι πρέπει να ξεπεραστούν αρκετά εμπόδια, με αρκετό κόπο και μόχθο και πρώτα απ' όλα οι αντιλήψεις που έχουμε για την Ανάπτυξη. Είμαστε δυστυχώς άνθρωποι με χαμηλή συνεργατικότητα, μαθημένοι στην εύκολη απόρριψη και όχι στη δημιουργική αντιμετώπιση. Επιπλέον όλοι ξέρουμε πως ο χώρος αυτός είναι ιδιωτικός και πως δεν πρόκειται για περιουσία του Δήμου. Ωστόσο το γεγονός ότι ο χώρος αυτός κατά την δική μου εκτίμηση δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ποτέ για μόνιμη κατοικία, ούτε πρόκειται να τον εκμεταλλευτούν μελλοντικά οι ιδιοκτήτες του, είναι ένα στοιχείο που μπορεί να αποτελέσει τη βάση για σοβαρή συζήτηση. Ιδιοκτήτες και Δήμος μαζί με άλλους ιδιώτες και φορείς που θα ήθελαν να εμπλακούν σε ένα τέτοιο φιλόδοξο πρόγραμμα, θα μπορούσαν να συστήσουν ένα οικονομικό οργανισμό, λ.χ. μια ανώνυμη εταιρεία στην οποία όλοι θα

συμμετέχουν.

Σκοπός του φορέα αυτού θα είναι η δημιουργία ενός πρότυπου προβιομηχανικού οικισμού με οικονομικά πεδία, τον εναλλακτικό τουρισμό, την ανάπτυξη της παραδοσιακής γεωργίας και τη διάθεση προϊόντων ποιότητας, την παραγωγή επιστημονικής δραστηριότητας, την αξιοποίηση προβιομηχανικών μνημείων, όπως ο παλιός νερόμυλος στο ρέμα του Μπλακατσιάνου, η σύνδεση με άλλα μνημεία, όπως το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας, τα παλιά ορυχεία λιγνίτη, τα μονοπάτια προς Άγιο Ακάκιο, και μια σειρά από άλλες δράσεις που οι μελέτες θα αναδείξουν και που θα κάνουν τον οικισμό ελκυστικό στους επισκέπτες. Ας μην ξεχνάμε πως ήδη οι τουρίστες, κουρασμένοι από το μαζικό τουρισμό ψάχνουν την ποιότητα σε μικρές μονάδες και οι καταναλωτές για πραγματικά ποιοτικά προϊόντα. Οι μελλοντικές κοινωνίες θα ψάχνουν την ποιότητα και τέτοιου είδους προτάσεις θα είναι σε πρώτη ζήτηση.

Βέβαια τούτη η σκέψη μπορεί να αποτελεί ένα όνειρο και ίσως να απέχει για ορισμένους από την σημερινή ελληνική πραγματικότητα, έτη φωτός. Μην ξεχνάμε όμως πως και το μεγαλύτερο ταξίδι της ζωής, κι αυτό, όπως κι όλα τα άλλα, με ένα βήμα ξεκινάει. Σίγουρα και χρειάζεται πολύ συζήτηση και πιθανή συμπλήρωση της πρότασης, αλλά τίποτα δεν ξεκινά έτοιμο. Ο μεγάλος ερευνητής της ζωής Αλεξάντερ Χούμπολντ έλεγε χαρακτηριστικά πως «κανείς δεν μπορεί να αισθανθεί απόλυτα τα συναισθήματα που θα είχε πατώντας την κορυφή του Βουνού, όταν ευρίσκεται μόλις στους πρόποδες του».

Εάν θα υλοποιηθεί κάτι τέτοιο ή όχι, έχει σχέση με την ικανότητα που διαθέτουμε να βλέπουμε καθαρά και μακριά. Όποιος σχεδιάζει σωστά, με σεβασμό στην παράδοση και μεράκι, όποιος κτίζει με αγάπη και ευθύνη, όποιος διοικεί χρηστά και με δικαιοσύνη, δεν μπορεί παρά να πετύχει. Όσο θα κυλάει ο χρόνος θα κάνει τον πρότυπο αυτό οικισμό περισσότερο ελκυστικό, αφού ο ίδιος ο χρόνος θα δουλεύει προς όφελος και όχι προς ζημία του, όπως γίνεται με τα χωριά μας.

Αν υλοποιηθεί μια τέτοια ιδέα τότε «στην κορυφή του βουνού» θα είχαν όλοι μια θέση και μερίδιο από τα θαυμάσια συναισθήματα της θέας, κατά τον κύριο Χούμπολντ. Το μερίδιο όμως τουλέοντος, θα το πάρει η ίδια η Ιστορία, εάν σωθούν τα μικρά παράθυρα τούτου του οικισμού, που την είδαν με τα μάτια τους τα ίδια. Με αυτά είδαν τους κοκορόφτερους του Μουσολίνι, τους με μισό τσαρούχι αγωνιστές, τα γεννητούρια και τους γάμους, τα μαλώματα και τις όμορφες χειρνομίες αλληλοβοήθειας, τους θανάτους, την ανέχεια και την πείνα. Τι είναι λοιπόν η τοπική ιστορία και ο πολιτισμός αν όχι όλα τούτα;

Την συνεισφορά των ηρώων στην ιστορία μας την γράφουν τα βιβλία, την κραυγάζουν τα Μνημεία. Με αυτή των απλών ανθρώπων τι γίνεται; Διότι χωρίς αυτούς τους απλοϊκούς ανθρώπους, πως θα ξεχώριζε κανείς ανάμεσά τους, τους Ήρωες; Αν δεν υπήρχαν αυτοί οι απλοϊκοί βιοπαλαιστές και οι παραγωγοί της ζωής ποιος θα χάραζε με υπομονή στους αιώνες τις αδρές γραμμές των χαρακτηριστικών του προσώπου της περιοχής μας, αν όχι αυτοί;

Δεν μας αξίζει λοιπόν αυτούς κι εμάς να κάνουμε σκέψεις για ένα τέτοιο ζωντανό Μνημείο;

Καλαντζής Δημήτριος
Χημικός μηχανικός επικ. καθηγ. TFH Berlin

«αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι»

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Νάνος

«Αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι» βλέπουμε να φεύγουν σιγά - σιγά αγαπημένοι φίλοι, συγγενείς, χωριανοί. Στον κατάλογο όσων αναχώρησαν για πάντα προστέθηκε ο μπάρμπα - Αγγελάκης Σκούφης, ο Ταπές όπως ο ίδιος ήθελε να τον αποκαλούν· το γιατί, εξηγούμε σε άλλο κείμενο με την ιστορία του επωνύμου. Έφυγε πλήρης ημερών και έργων, με το τραγούδι στα χείλι, με την γενναιοδωρία των αισθημάτων προς όλους τους ανθρώπους. Ήταν από τους τελευταίους ενός κόσμου που έπαψε προ καιρού να υπάρχει. Θα τον θυμόμαστε πάντα όλοι με αγάπη και σεβασμό.

Πέρα όμως από τη λύπη για την απώλεια φυσικών προσώπων, θλίψη απέραντη προξενούν και τα στατιστικά στοιχεία. Από το Ληξιαρχείο του Δήμου Πλαστήρα είδαμε πως την τελευταία πενταετία (2002-2006) πέθαναν 196 άτομα, ήτοι 40 άτομα κατά μέσο όρο το χρόνο, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι ετεροδημότες. Από την άλλη πλευρά οι γεννήσεις είναι τόσο σπάνιες που αποτελούν πραγματική είδηση. Τα χωριά μας που κάποτε έσφυζαν από ζωή, τώρα μοιάζουν με καστανιές προχωρημένου φθινοπώρου που φυλλορροούν. Μήπως πρέπει κάτι να γίνει έστω και στο «παρά πέντε»;

Βέβαια, τι ακριβώς «πρέπει να γίνει» είναι κάτι που δεν θα το υποδείξουμε εδώ, πολλές φορές καταθέσαμε δημόσια τις προτάσεις μου. Αν κάποιος ενδιαφέρεται πραγματικά για λύσεις, ας πεταχτεί μέχρι τον γειτονικό Ελληνόπυργο, ένα... υποψήφιο «παράλιμνιο χωριό» του Δήμου Ιθώμης. Θα φτάσει πιο γρήγορα από ποτέ, διότι η ασφαλτόστρωση του δρόμου Ελληνοπύργου - Μορφοβουνίου ξεκίνησε και σε ένα κομμάτι έπεσε άσφαλτος, ενώ το έργο σύντομα αναμένεται να ολοκληρωθεί.

Εκεί θα δει πως ένα απομονωμένο οδικό χωριό ετοιμάζεται και σε λίγα χρόνια θα γίνει η «Μακρινίτσα» της Λίμνης Πλαστήρα! Εκεί θα διαπιστώσει κανείς πως δεν χρειάζεται να «βλέπει» λίμνη για να αναπτύξεις ένα χωριό. Ούτε να νεκραναστήσεις πεθαμένους για να λειτουργήσουν ψησταριές και καφενεία...

Η μικρή (σε σχέση με την έδρα του Δήμου Πλαστήρα πάντα) Γράλιστα διδάσκει πως με σοβαρή δουλειά, με σεβασμό στην Παράδοση και με πραγματικές επενδύσεις (και όχι πλασματική ευημερία των αριθμών, επιφανειακούς εξωραϊσμούς και αποσπασματικές παρεμβάσεις), αναστρέφεις το κλίμα. Το χωριό αυτό δίνει μαθήματα ανάπτυξης και κυρίως διδάσκει τρόπους για το πώς να επιστρέψει ο κόσμος στα χωριά. Μπράβο και πάλι μπράβο στους γείτονες!

«Αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι» είδαμε τις αποφάσεις ένταξης έργων στο πρόγραμμα «ΠΙΝΔΟΣ». Εντάχθηκαν για παράδειγμα η συντήρηση του τέμπλου της Κερασίας (60.000 €), η οργάνωση του εσωτερικού χώρου του Μουσείου Φλωράκη (70.000 €), η συντήρηση του Μοναστηριού Αγίου Γεωργίου Καραϊσκάκη (350.000 €) μοναστήρια στην Αργιθέα, άλλα έργα που δεν έχει νόημα να αναφερθούν εδώ. Το δικό μας μοναστήρι, η Αγία Τριάδα Βουνεσιού, για άλλη μια φορά «απέξω». Για να πούμε όμως τη μαύρη αλήθεια και να ήθελαν οι αρμόδιοι να την εντάξουν στο πρόγραμμα, θα έπρεπε κάποιος να ενδιαφερθεί για την ολοκλήρωση της μελέτης, η οποία θυμίζει γιοφύρι της Άρτας...

Για την ιστορία να πούμε η πρωτοβουλία ξεκίνησε προ δεκαπενταετίας (!) όταν μετά από παράκληση των τοπικών παραγόντων ο χωριανός αρχιτέκτονας Χρήστος Τσάβαλος ανέλαβε να κάνει τη μελέτη, (ο γράφων συμμετείχε με τα ιστορικά του μοναστηριού), και ο φάκελος εκείνος πέρασε στο μηχανικό της 7ης Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Λάρισας κ. Ι. Παπαδόπουλο, ο οποίος μετά βασά-

νων και κόπων παρέδωσε μια ημιτελή προμελέτη... μαζί με την αίτηση συνταξιοδότησής του. Ο καιρός κύλησε, στο μεταξύ πριν ενάμισυ χρόνο ιδρύθηκε η 19η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων με έδρα τα Τρίκαλα, μια υπηρεσία που πασχίζει να οργανωθεί η ίδια, πόσο μάλλον να προωθήσει μελέτες και έργα. Ο φάκελος για το μοναστήρι του χωριού παραμένει ημιτελής και «Κύριος Οίδε», τότε θα γίνει οριστική μελέτη για το μνημείο.

Στο περιθώριο ημερίδας συζητώντας με την Δ/ντρια της 19ης Ε.Β.Α. (γνωστή μας και από παλιότερες συνεργασίες) κ. Μαντζανά, διαπίστωσα πως τα περιθώρια είναι ισχνά και ότι οι όποιες ελπίδες, εναποτίθενται στο Δ ΚΠΣ. Η κ. Μαντζανά δεσμεύτηκε από την πλευρά της για προώθηση της μελέτης. Μήπως όμως ήλθε καιρός οι αρμόδιοι τοπικοί παράγοντες να αναλάβουν τις ευθύνες τους; Ο Δήμος Πλαστήρα τόσα χρόνια αλήθεια γιατί δεν παίρνει πρωτοβουλία για ολοκλήρωση της μελέτης; Κι αν δεν έχει ο Δήμος και η Εκκλησία χρήματα, γιατί δεν κάνουμε έρανο μεταξύ μας; Όμως και γι' αυτό πάλι κάποιος φορέας πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλία...

Τέλος, για να αντιληφθούμε το μέγεθος του προβλήματος, δεν μιλάμε για την πλήρη μελέτη του μοναστηριού με έργα για τον περιβάλλοντα χώρο, αλλά μόνο για την ίδια την εκκλησία, ένα κτίριο με σοβαρά στατικά προβλήματα. Ακόμα και ο πλέον αδαής προσκυνητής βλέποντας τις ρωγμές στους τοίχους αντιλαμβάνεται το πρόβλημα. Αν - ό μη γένοιτο - γίνει ένας μικρός σεισμός στη Θεσσαλία, το πρώτο κτίριο που θα γκρεμιστεί θα είναι η Αγία Τριάδα!

Υ.Γ. Το λυπηρό, βέβαια, στην υπόθεση είναι ότι ξεμείναμε να συζητάμε ποιος Σύλλογος θα βάλει 150 € για την προβατίνα και τον τραχανά του Ανταμώματος...

Μιας και ο λόγος για το Αντάμωμα, είναι κοινός τόπος πως κάθε χρόνο φθίνει ο θεσμός, το επισήμανε και ο ιερέας του χωριού άλλωστε. Η θεία λειτουργία μετά αρτοκλασίας στο μοναστήρι και το φαγητό, δεν στοιχειοθετούν «Αντάμωμα». Πού είναι τα λεωφορεία με τους Βουνεσιώτες; Ακόμα κι αυτοί οι τοπικοί επίσημοι έπαψαν πια να έρχονται. Οι Σύλλογοι πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλία για εκδηλώσεις στο μοναστήρι, ώστε να δοθεί νέο περιεχόμενο και να αποζημιώνονται οι επισκέπτες.

Επίσης, όπως κάθε χρόνο δημιουργήθηκε πραγματικό κυκλοφοριακό έμφραγμα από τα αυτοκίνητα. Μήπως είναι καιρός να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Μια λύση (η οποία θα ενισχύσει την αξιοποίηση του μοναστηριού) είναι να γίνει διάνοιξη προς τη νοτιοανατολική κατεύθυνση, με βάση την παλιά χάραξη, προς τη θέση «Καρβούνη» και να συναντήσει τον δρόμο στην πρώτη στροφή στη θέση «Παληόκαστρο».

«Αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι» βλέπουμε τα καμώματα του καιρού με τις αυξομειώσεις της θερμοκρασίας να θυμίζουν «σκωτσέζικο ντούς». Στις τηλεοράσεις διάχυτη η αγωνία των αγροτών αλλά και των πολιτικών παραγόντων για το έλλειμμα νερού και τον κίνδυνο να πληγούν οι καλλιέργειες από λειψυδρία. Η απάντηση βεβαίως είναι κρυμμένη στην οικονομία του νερού, την κατασκευή έργων για την μέγιστη αξιοποίηση των όποιων υδάτινων πόρων και την δημιουργία αποθεμάτων.

Αν ψάχναμε για ένα τοπικό παράδειγμα, τότε οι πηγές του Αγίου Γεωργίου είναι το φωτεινότερο. Το νερό, εδώ και αιώνες, εξακολουθεί να χύνεται στα ρέματα... αφού η μόνη «υδατοδεξαμενή» είναι η μεγάλη ποτίστρα που κατασκευάστηκε από τους μαθητές της Τεχνικής Σχολής Βουνεσιού, τη δεκαετία του 1950!

Μήπως ήλθε η ώρα μετά την «τουριστική αξιο-

ποίηση των πηγών Αγίου Γεωργίου» οι αρμόδιοι να μελετήσουν και την πραγματική αξιοποίηση των νερών; Μήπως πρέπει και τα νερά της Αγίας Τριάδας να συγκεντρωθούν σε άλλη δεξαμενή για να δοθούν με κλειστό δίκτυο στα χωράφια της Ραχωβίτσας και της Αγ. Παρασκευής; Δεν είναι κρίμα τον 21ο αιώνα να υπάρχουν κήποι, αμπέλια, περιβόλια, κτηνοτροφικές μονάδες, γη που διψά, και το νερό χύνεται στα ρέματα; Πώς θα μείνουν οι νέοι σε άnuδρο τόπο και γιατί;

«Αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι» είδαμε μια ακόμη βαρβαρότητα: Σε καθαρισμό της επαρχιακής οδού από Μητρόπολη μέχρι Μορφοβούνι προχώρησε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Έστειλε συνεργείο να κλαδέψει τα δέντρα, ένθεν και ένθεν του δρόμου, για να έχουν ορατότητα οι οδηγοί. Μέχρι εδώ όλα καλά και άγια. Δυστυχώς όμως το συνεργείο έδειξε «υπερβάλλοντα ζήλο» κι έκοψε «από ρίζα» πολλά πλατάνια (!), τα οποία όχι μόνο δεν εμποδίζαν, αλλά ομόρφυναν το δρόμο και έκρυβαν τα πρηνή. Δεν φτάνει που το έργο αποκατάστασης του τοπίου από τη διάνοιξη του δρόμου αφέθηκε στη Φύση, έρχονται κάποιοι και με αβάστακτη ελαφρότητα αποψιλώνουν τη δεντροστοιχία. Δεν φτάνει που ως λαός δεν έχουμε έγνοια για δενδροφυτεύσεις, δεν αφήνουμε τουλάχιστον ήσυχη και την Φύση...

Ας κλείσουμε με ολίγα ευχάριστα: Στον τελευταίο τόμο (9ος-2007) του ετήσιου περιοδικού «Καρδοσιώτικα Χρονικά» περιλαμβάνεται εκτενής εργασία που αφορά το χωριό μας. Συγγραφέας της ένας καλός φίλος, ο Περικλής Αστροκάς (δικηγόρος απ' τα χωριά της Νευρόπολης Φθιώτιδας) και ερευνητής της Τοπωνυμικής και της Τοπικής Ιστορίας. Στο προηγούμενο τόμο του ίδιου περιοδικού (8ο /2006) ασχολήθηκε με το τοπωνύμιο «Νευρόπολη» και κατόπιν παρότρυνσής μας, με το λήμμα «Βουνέσι». Θυμίζουμε πως το όνομα του χωριού μας θεωρήθηκε από την «Επιτροπή Τοπωνυμίων» σλαβικής προέλευσης και προχώρησε στην αλλαγή του (1928). Ο Αστροκάς μετά από εμπεριστατωμένη τεκμηρίωση (εργασία ενός έτους και έκτασης 18 σελίδων!) κατέρριψε όλες τις μέχρι τώρα εκδοχές για ξενική προέλευση του ονόματος, την οποία πρότεινε ο γερμανός M. Vasmer και ακολούθησαν με τη σειρά οι ερευνητές Χρήστος Μηλίσης, ο γράφων, καθώς και ο διευθυντής του Θεσσαλικού Ημερολογίου Κώστας Σπανός.

Με ιδιαίτερη χαρά είδα να «ξετινάζει» μία προς μία τις εκδοχές μας και να καταλήγει στο συμπέρασμα πως το «Βουνέσι» προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «Βούνος»- «Βούνις» (βουνό). Με άλλα λόγια το Βουνέσι είναι ένα καθαρά «βουνήσιο» χωριό και το όνομα δεν έπρεπε να αντικατασταθεί. Φυσικά προσυπογράφουμε την πρότασή του για την επαναφορά του παλαιού ονόματος και τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα για το χρόνο που μας αφιέρωσε και τον κόπο του.

Ο γνωστός ερευνητής και φίλος Βασίλης Μαγόπουλος, (φίλος του χωριού καθότι μπατζανάκης του αείμνηστου Δωρόθεου Κουσιά), εξέδωσε ένα πολύ ωραίο και χρήσιμο βιβλίο, με θέμα την ιστορία της εκπαίδευσης στο Νομό Καρδίτσας από τα χρόνια της τουρκοκρατίας μέχρι τι 1920. Παραθέτει πλούτο στοιχείων για την εκπαίδευση, τους πρώτους δασκάλους, τα σχολεία κατά χωριό, τις συνθήκες της εποχής, το ρόλο της εκκλησίας, κλπ. Δουλειά 20 και πλέον χρόνων, παραδόθηκε στις επόμενες γενιές, παρακαταθήκη και πλούτος. Συγχαρητήρια θερμά!

Τέλος, το βιβλίο του χωριανού μας Ηλία Νασιάκου για τα ιστορικά του χωριού, όπως τα έζησε και δημοσίευσε σε συνέχειες στη «Βουνεσιώτικη Φωνή», παρουσιάστηκε στο Πανεπιστήμιο του Βόλου. Τι πιο ευχάριστο να βλέπεις μια πνευματική παραγωγή που αφορά τον τόπο μας να παρουσιάζεται σε ένα ευρύτερο κοινό; Επί τη ευκαιρία, όποιος δεν διάβασε το βιβλίο καλό είναι να σπεύσει να το προμηθευτεί, πριν αυτό εξαντληθεί.

Καλό Καλοκαίρι και Καλή Αντάμωση στο χωριό!

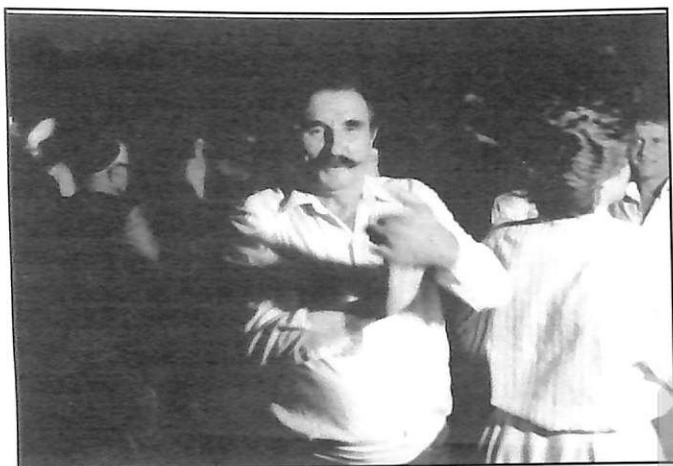
Το επώνυμο Σκούφης

Στη μνήμη του Αγγελάκη Ταπέ (1918-2007)

γράφει ο Παναγιώτης Νάνος

Συνεχίζοντας την παρουσίαση των επωνύμων του Βουνεσίου θα αλλάξουμε κάπως τη σειρά και θα αναφερθούμε στο σημερινό σημείωμα σε μία από τις πιο παλιές ντόπιες οικογένειες του χωριού, του Σκουφαίους. Η αναφορά δεν ήταν προγραμματισμένη, γι' αυτό και τα στοιχεία δεν είναι τόσο επαρκή όσο θα θέλαμε. Ωστόσο ηθικοί λόγοι και ο σεβασμός προς το πρόσωπό του, επιβάλλει την αναφορά στο μπάριμπα - Αγγελάκη, ο οποίος προσωπικά με τίμησε με αγάπη και εκτίμηση, ότι πολυτιμότερο δηλαδή για έναν άνθρωπο.

Ο μπάριμπα-Αγγελάκης ήταν ο τελευταίος από τους παλαιούς Βουνεσιώτες, αλλά και από τους ελάχιστους Έλληνες μιας άλλης εποχής. Ήταν

Δεκαπενταύγουστος 1987, στο πανηγύρι, ο Αγγελάκης με το γνωστό του κέφι.

εκπρόσωπος ενός κόσμου διαφορετικού που χάθηκε προ δεκαετιών. Ήταν το φυσικό πρόσωπο μιας γενιάς που θαυμάστηκε η «ελληνική ψυχή» και επαινήθηκε ως ανώνυμος λαός. Ψηλός, λεβέντης στο παρουσιαστικό, ψυχωμένος, τίμιος και ειλικρινής, φιλότιμος και μπεςαλής. Γενναιοδωρός. Προπαντός όμως ωραίος τύπος, με ένα κέφι, μια διάθεση και στάση ζωής μέχρι τα 90 του, που ξάφνιαζε. Έφυγε περήφανος, όπως ο γέρο-πλάτανος.

Είχε το δημοτικό τραγούδι πάντοτε στα χείλη, ενώ συχνά αυτοσχεδίαζε γράφοντας ο ίδιος στίχους τους οποίους τραγουδούσε. Αρκούσε μια συντροφιά δυο-τριών ατόμων και ένα ποτηράκι κρασί για να γίνει «Ανάσταση Κυρίου». Παρά τα προβλήματα υγείας δεν το έβαζε κάτω, ενώ η ηχογράφηση μερικών τραγουδιών σε στούντιο, που ήταν κοινή μας θέληση, παρά τα εμπόδια τελικά πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 2007. Μόνο που ο ίδιος δεν πρόλαβε να ακούσει τα τραγούδια όπως τελικά ολοκληρώθηκαν (τον Ιούνιο) με την προσθήκη δημοτικής μουσικής.

Ο Αγγελάκης γεννήθηκε στο Βουνέσι στις 30-3-1918 και πέθανε στις 23-3-2007 πλήρης ημερών και έργων, (τι σύμπτωση!) την ίδια μέρα που πέθανε ο πατέρας του! Ο πατέρας του Αποστόλης, τσαγκάρης στο επάγγελμα, παντρεύτηκε την Ελένη Μπαλταδώρου και απέκτησαν τρία παιδιά, τον Αγγελάκη, την Ξανθή (σύζυγο μετά του Ηλία Λατίνου) και το Σωτήρη. Όμως αρρώστησε και πέρασε αρκετό καιρό στο κρεβάτι, ώπου πέθανε αφήνοντας τα παιδιά του ορφανά και αρκετά χρέη. Ο Αγγελάκης ωρίμασε απότομα και στα 17 βρέθηκε αρχηγός της οικογένειας, πατέρας κι αδελφός για τα μικρότερα. Όντας πολύ εργατικός τύπος, δούλευε «από τότε που θυμόταν τον εαυτό του», όπως χαρακτηριστικά έλεγε.

Τα πρώτα μεροκάματα τα έκανε στην εφηβεία του, αλλά δεν χάρηκε το κόπο του. Ήταν κάτι που τον ενόχλησε βαθιά, διότι έζησε την κοινωνική αδικία από μικρός. Συζητώντας μαζί του την τελευταία φορά μου είπε πως «ακόμα και να πεθάνω αυτό δεν θα το ξεχάσω». Ήταν εποχή που ο πατέρας του έπεσε «στο στρώμα» (αρρώστησε) για να φέρει βόλτα η οικογένεια, έστειλε τον Αγγελάκη να ζητήσει δανεικά από το μεγαλοπαράγοντα του χωριού, ο οποίος την εποχή εκείνη έκανε το δικολάβο, τον τοκιστή, τον μεσίτη, τον ενοικιαστή, τον κομματάρχη και βέβαια τον πρόεδρο της Κοινότητας.

Εκείνος αρνήθηκε να δανείσει χρήματα στον

άρρωστο χωριανό του (από φόβο μήπως τα χάσει) και αντιπρότεινε στο παιδί να εργαστεί στ' αμπελία του, μαζί με άλλους εργάτες. Έτσι για μια αμπελουργική χρονιά, από το Μάρτη μέχρι και τέλος Σεπτεμβρίου με τον τρύγο, ο μικρός στην ηλικία αλλά γεροδεμένος και με ανάρτηση Αγγελάκης, δούλευε από το πρωί ως το βράδυ. Όταν πέρασαν κάποιες εβδομάδες ζητούσε να πληρωθεί, αλλά, ο κατά τα άλλα μεγαλονοικοκύρης του Βουνεσίου Γ.Τ., με πρόσχημα ότι δεν είχε χρήματα μετέθετε την πληρωμή του παιδιού απ' το Μάη, στον Αύγουστο, ύστερα για «μετά τον τρύγο όλα μαζί», ώπου πέθανε ο πατέρας του Αγγελάκη. Στην επιμονή του να πληρωθεί το ορφανό, εισέπραξε την απάντηση ότι τα χρήματα τα είχε δώσει στον πατέρα του δανεικά και συνεπώς δεν χρωστούσε τίποτα στον ίδιο!!!

Ο Αγγελάκης συνέχισε να εργάζεται και να κυνηγά το μεροκάματο παντού και γρήγορα ξεχρέωσε όλους χρώσταγε ο πατέρας του. Στο θεισμό και στα αλώνια του θεσσαλικού κάμπου προπολεμικά, εργάτης στο Μέγδοβα, σε εργολάβους έργων της ΔΕΗ, στα νησιά του Αιγαίου, παντού. Γεροδεμένος, φιλότιμος, με ήθος, με το χαμόγελο στα χείλη και προπαντός το τραγούδι, κέρδιζε την αγάπη του κόσμου όλου.

Όταν πήρε τη σύνταξη του επέστρεψε μόνιμα στο χωριό, δίνοντας χρώμα με το τραγούδι του. Κοινωνικός τύπος, συμμετείχε στις εκδηλώσεις του χωριού, χαίρονταν τις δραστηριότητες των Συλλόγων.

Αυτές οι λίγες σειρές στη μνήμη του, ο οποίος εκεί που βρίσκεται γελάει με τα γραφόμενά μου, ακούει κλαρίνα και πάλι τραγουδάει λέγοντας «γεια σας Βινισιώτες»!

Σε ότι αφορά το επώνυμο «Σκούφης», από τα συγκεντρωθέντα στοιχεία προκύπτει ότι είναι από τις παλαιές οικογένειες του Βουνεσίου και είναι δηλωτικό επαγγέλματος. Ο σκούφης ή σκουφάς ήταν ο τεχνίτης που έκανε τα φέσια των αντρών, απαραίτητο ενδυματολογικό εξάρτημα στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Ωστόσο δεν έχουμε πληροφορία για ύπαρξη τέτοιου εργαστηρίου στο χωριό από την οικογένεια. Πρώτος στο Μητρώο Αρρένων του Δήμου Πλαστήρα φέρεται ο Σκούφης Απόστολος, γεννημένος το 1834. Δεύτερος ο Σκούφης Αθανάσιος του Κων/νου (1844) και τρίτος ο Σκούφης Αθανάσιος του Δημητρίου (1849). Οι τρεις αυτοί πρέπει να θεωρηθούν «γενάρχες» των τριών παρακλαδιών της οικογένειας, τα οποία είναι οι Ταπαίοι, οι Σκουφαίοι (οικογένειες Θώμου - Λάμπρου) και οι λοιποί.

Δεν γνωρίζουμε από πού ήλθαν και πότε οι Σκουφαίοι στο Βουνέσι. Ο μακροβιότερος όλων, ο μπαρμπα-Θώμος Σκούφης που έζησε 108 χρόνια, έλεγε ότι ήταν ντόπιοι και δεν θυμόνταν κάτι για την μακρινή καταγωγή τους, συνεπώς ήταν ντόπιοι. Το επώνυμο «Σκούφης» ή «Σκουφάς» (όπως αποκαλούν ακόμα και σήμερα τον κρεοπώλη Αποστόλη), προέρχεται από επαγγελματική ιδιότητα και παραπέμπει στον κατασκευαστή σκουφιών, (φεσιών) που ήταν απαραίτητο ενδυματολογικό εξάρτημα τους προηγούμενους αιώνες που δεν έλειπε από κανένα αντρικό κεφάλι. Οι τομείς που διακρίθηκαν τα μέλη της οικογένειας μέχρι το 1950 ήταν η κτηνοτροφία και το εμπόριο, ενώ τις τελευταίες δεκαετίες πολλά παιδιά της οικογένειας σπούδασαν. Από του παλιούς εμπόρους αξίζει να αναφερθεί ο Χρήστος Σκούφης, ο οποίος μετανάστευσε την Αμερική τη δεκαετία του 1910 και επιστρέφοντας πίσω άνοιξε το πρώτο πολυκατάστημα (4όροφος), το οποίο δεν υπήρχε άλλο σε όλη τη Νευρόπολη και τα γειτονικά χωριά και δεν είχε να ζηλέψει τίποτα από τα σημερινά πολυκαταστήματα. Την παράδοση των χασαπο-μπακάλικων συνέχισαν οι Ηλίας Σκούφης (Καραποτισιόλης) και τελευταίος ο μπαρμπα-Λάμπρος.

Οι Ταπαίοι είναι ξεχωριστό κομμάτι της οικογένειας και γενάρχης τους πρέπει να είναι ο Σκούφης Απόστολος. Σύμφωνα με την μαρτυρία του Αγγελάκη Σκούφης (1918-2007), ο προπαππούς του είχε ήλθε στο Βουνέσι «από τα μέρη της Πελοποννήσου» άγνωστο πότε και κάτω από ποιες συνθήκες και λόγο.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί πως οι μετακινήσεις στα χρόνια της τουρκοκρατίας προς τα Αγραφιώτικα χωριά είναι συχνό φαινόμενο, ενώ σε περιόδους επαναστατικών εξάρσεων τα προβλήματα με την οθωμανική εξουσία πολλαπλασιάζονται με αποτέλεσμα όσοι ήθελαν να ζήσουν ελεύθεροι ή είχαν άλλους ειδικούς λόγους (ασφάλειας, κλπ) κατέφευγαν στα Άγραφα.

Αρχικά έπιασε δουλειά ως «παραγιός» στο κοπάδι ενός Σκούφης, ενώ μετά από λίγο καιρό παντρεύτηκε κορίτσι της οικογένειας και έγινε μέλος λαμβάνοντας μάλιστα και το επώνυμο αυτής, πράγμα ασύνηθες για την εποχή. Για να τον ξεχωρίζουν από τους άλλους Σκουφαίους τον αποκαλούσαν «Ταπέ», προσωνύμιο το οποίο φέρουν μέχρι σήμερα οι απόγονοι, ειδικά ο Αγγελάκης ήθελε να τον φωνάζουν έτσι. Ίσως να ήταν το πραγματικό του επώνυμο, αλλά πιθανόν το «Ταπέ» να είναι δηλωτικό ιδιότητας άγνωστης μέχρι στιγμής.

Ένα αξιο αναφοράς στοιχείο είναι ότι τη δεκαετία του 1930, σε καρτέρι που είχε στήσει η Χωροφυλακή στη θέση Αγ. Παρασκευή του χωριού μας, απόσπασμα χωροφυλακής με επικεφαλής τον Απόστολο Ταπέ, συλλαμβάνει τον ληστή Παπαδημητρίου. Όταν ρωτήθηκε ο Αγγελάκης για την ύπαρξη συγγενούς στη χωροφυλακή αυτή την εποχή, είπε ότι δεν υπήρξε κανένας της οικογένειας. Απλή σύμπτωση ή μήπως ο χωροφύλακας ήταν μακρινός συγγενής;

Την εποχή αυτή πάντως στα ορεινά των Τρικάλων υπηρετούσε ως χωροφύλακας ο Φώτης Σκούφης, ένα ψυχωμένο παλληκάρι που άφησε εποχή με την γενναιότητά του. (Δολοφονήθηκε στις 22/1/1942 στο Βουνέσι από χωριανό, για ασήμαντες προσωπικές διαφορές. Το κεφάλαιο των δολοφονιών είναι δυστυχώς είναι μεγάλο και αποτελεί το μελανό σημείο της ιστορίας του χωριού μας, το οποίο είναι δύσκολο να το προσεγγίσει κανείς)

Φωτογραφία από εργα της ΔΕΗ στη Χίο, δεκαετία 1960, δεύτερος από αριστερά ο Αγγελάκης

Ο Απόστολος παντρεύτηκε κόρη της οικογένειας των Σκουφαίων και απόκτησε τον Παναγιώτη, το Θανάση, τη Στάθω, ίσως και άλλο ένα παιδί. Ο Παναγιώτης απόκτησε τον Απόστολο Σκούφης (παππού του Αγγελάκη) και αυτός με τη σειρά του τα παιδιά που ήδη προαναφέρθηκαν.

Τέλος, από τους Ταπαίους, αξίζει να αναφερθούν τα ξαδέλφια Αντώνης και Σωτήρης Σκούφης, οι οποίοι παράλληλα με τη δουλειά τους ανέπτυξαν στη Θεσσαλονίκη πλούσια δράση γύρω από το Δημοτικό Τραγούδι, με αξιόλογη δισκογραφική παρουσία. (Αναλυτικά για τους τραγουδιστές δημοσιεύσαμε στο συνοδευτικό έντυπο του 3πλου CD «οι Βουνεσιώτες τραγουδούν»).

Πηγές

- 1) Μητρώα Αρρένων Δήμου Πλαστήρα
- 2) Πληροφορίες για την συγγραφή του σημειώματος από τα αδέρφια Αγγελάκη, Σωτήρη και Ξανθή Λατίνου.
- 3) Μαρτυρίες Θώμου Σκούφης - Λάμπρου Σκούφης, Σωκράτη Τουλιά.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Την 14ην Αυγούστου του 1988 έγιναν πλέον με κάθε επισημότητα τα εγκαίνια του πνευματικού κέντρου Μορφοβουνίου και παρευρέθηκαν εκτός των άλλων επισήμων, ο συγχωριανός μας Ευρ. Καφαντάρης, περιφερειάρχης Ηπείρου τότε, καθώς και ο τότε Νομάρχης Καρδίτσας Μιχ. Χρυσοχοϊδης και πλήθος συγχωριανών μας. Ο πανηγυρικός των εγκαίνιων εκφωνήθηκε από εμένα, που ασχολήθηκα απ' αρχής μέχρι τέλους ως μελετητής και επιβλέπων του συνολικού έργου εκκλησίας και πνευματικού κέντρου, αναφέροντας τα ακόλουθα:

Αγαπητοί προσκεκλημένοι μας, αγαπητοί φίλες και φίλοι Μορφοβουνιώτες, με πολύ συντομία θα αναφερθούμε στο ιστορικό της κατασκευής του καλαίσθητου και ευρύχωρου αυτού έργου στο σύνολό του. Αποτελεί τούτο κατόρθωμα πολυετούς συνολικής προσπάθειας, όλων ανεξαιρέτως των Μορφοβουνιωτών οπουδήποτε κι αν διαμένουν.

Στη θέση αυτή μέχρι το 1968 υπήρχε μια ισόγεια πέτρινη εκκλησία στολισμένη εσωτερικά με αξιόλογο σκαλιστό τέμπλο και παλιές εικόνες. Η εκκλησία εκείνη από παρεξήγηση, κατεδαφίστηκε σαν ετοιμόρροπη, χωρίς την συναίνεση των κατοίκων, με πολύ παράδοξο και πρωτότυπο θα έλεγα τρόπο, τον οποίο θυμούνται οι συγχωριανοί μας, αφού ένα πρωί ξυπνώντας, είδαν συνεργείο από τα Τρίκαλα φρουρούμενο από στρατιωτική δύναμη, να κατεδαφίζει την εκκλησία τους.

Έτσι σαν κεφαλοχώρι, αφού μείναμε για λίγα χρόνια χωρίς την απαραίτητη για τις ανάγκες των κατοίκων κεντρική εκκλησία, πήραμε την μεγάλη απόφαση ομόθυμα, για την ανέγερση στην ίδια θέση, του σημερινού μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού «Κοίμησης της Θεοτόκου» που βρίσκεται ακριβώς επάνω μας. Η θεμελίωση αυτού,

έγινε το Μάιο του 1971 και μέχρι τέλος του ίδιου χρόνου, έφθασε το έργο στο στάδιο ολοκλήρωσης του σκελετού μέχρι και το δάπεδο της εκκλησίας που βρίσκεται επάνω μας. Κατασκευαστής εργολάβος ήταν ο Χρήστος Σκρέτας εκ Φυλακτής. Μελετητής και επιβλέπων μηχανικός ήταν ο ομιλών.

Και ενώ η γενική προθυμία των κατοίκων ήταν να συνεχιστεί ακάθεκτα η ολοκλήρωση του σκελετού και της εκκλησίας, προέκυψαν νέες διαφωνίες και εμπόδια εκ μέρους του τότε Μητροπολίτη, που ήθελε να επιβάλει, πρώτα την τελείωση και διαρρύθμιση εσωτερικά του χώρου που βρισκόμαστε ώστε να λειτουργεί πρόχειρα ως εκκλησία και κατόπιν να συνεχιστεί το έργο επάνω, στο χώρο του κυρίως Ιερού Ναού. Αποτέλεσμα ήταν η γερή κόντρα και η πολύμηνη διακοπή των εργασιών, κυρίως από την άρνηση του κατευθύνοντος και επιβλέποντος του έργου, να δώσει οδηγίες συνέχισης αυτών, εκφράζοντας τότε τη θέληση του συνόλου σχεδόν των κατοίκων. Εν πάσει περιπτώσει, με τη σταθερή θέση μας επικράτησε η θέληση των συγχωριανών μας που ήταν και οι αποκλειστικοί χρηματοδότες του έργου και στο τέλος του 1972 ολοκληρώθηκε ο σκελετός όλου του έργου και το επόμενο έτος 1973 τελειοποιήθηκε ο κύριος Ναός, ομολογουμένως σε χρόνο ρεκόρ, δηλαδή λιγότερο από τρία χρόνια, μαζί με τις απροσδόκητες καθυστερήσεις και αποδόθηκε στη χρήση για την εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας.

Από τότε πέρασαν αρκετά χρόνια σκέψης και προβληματισμού, για το πώς θα αξιοποιούνταν κατά τον επωφελέστερο τρόπο για το χωριό μας, και ο απ' αρχής προβλεφθείς και δημιουργηθείς αυτός χώρος στον οποίο βρισκόμαστε και τελικά το 1984 αποφασίστηκε, όπως με δαπάνη του συλλόγου των απανταχού Μορφοβουνιωτών, να διαμορφωθεί ο χώρος αυτός σε πνευματικό κέντρο Μορφοβουνίου. Έτσι:

1. Διαμορφώθηκε από τον πρώτο κιόλας χρόνο 1984 αμέσως ένας χώρος ιατρείου, στον οποίο εξετάζει ο αγροτικός γιατρός τους κατοίκους, ενώ πριν, αυτό γινόταν σε ακατάλληλους χώρους, ακόμα και μέσα στα καφενεία.

2. Στεγάστηκε η βιβλιοθήκη του χωριού μας (προσφορά του Βάγια Τσούλα), που επίσης ήταν πριν ανύπαρκτη, αφού φιλοξενείτο σε ιδιωτικό χώρο.

3. Δημιουργήθηκε η ευρύχωρη και θαυμάσια αυτή αίθουσα διαστάσεων 14,50μ. πλάτος και 21,50μ. μήκος, χώρος δηλαδή ανάλογος με μια αίθουσα κινηματοθέατρου, για την συγκέντρωση των συγχωριανών και εξυπηρέτηση οποιωνδήποτε εκπολιτιστικών και εκπαιδευτικών αναγκών και εκδηλώσεων των κατοίκων, αφού η χωρητικότητα αυτού, είναι πλέον των 500 ατόμων και έχει και τους απαραίτητους βοηθητικούς χώρους.

Η πρόσφατη δαπάνη διαμόρφωσης και αποπεράτωσης του χώρου αυτού του Πνευματικού Κέντρου, ξεπέρασε τα 2.000.000 δρχ. και κατεβλήθη εξ ολοκλήρου από το σύλλογο των απανταχού Μορφοβουνιωτών και τα παραρτήματά του και έρχεται κι αυτή σαν συνέχεια της πολύς μεγαλύτερης δαπάνης δημιουργίας του συνολικού έργου που ανέρχεται σε πολλά εκατομμύρια και κατεβλήθη αποκλειστικά από τους συγχωριανούς μας.

Ευχαριστίες εκφράζουμε και συγχαρητήρια ανήκουν σ' όλους, όσους συνέβαλαν καθ' οποιονδήποτε τρόπο περισσότερο ή λιγότερο στην επίτευξη του συνολικού αυτού έργου, που τόσο ομορφαίνει το χωριό μας και αφάνταστα πιστεύουμε εξυπηρετεί τις ανάγκες των κατοίκων, στους οποίους το παραδίδουμε και το εμπιστευόμαστε για την καλή, ωφέλιμη και άσπογη από κάθε πλευρά χρήση του.»

συνεχίζεται

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το αξιόλογο βιβλίο του συγχωριανού μας Ηλία Νασιάκου, όσοι θέλουν, μπορούν να το προμηθευτούν από το σύλλογο Μορφοβουνιωτών στην Αθήνα, Βόλο, Καρδίτσα και στο κατάστημα Γρηγορίου στο Μορφοβούνι, στη συμβολική τιμή των 10ευρώ.

Του Β.Δ.
Αναγνωστόπουλου,
Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

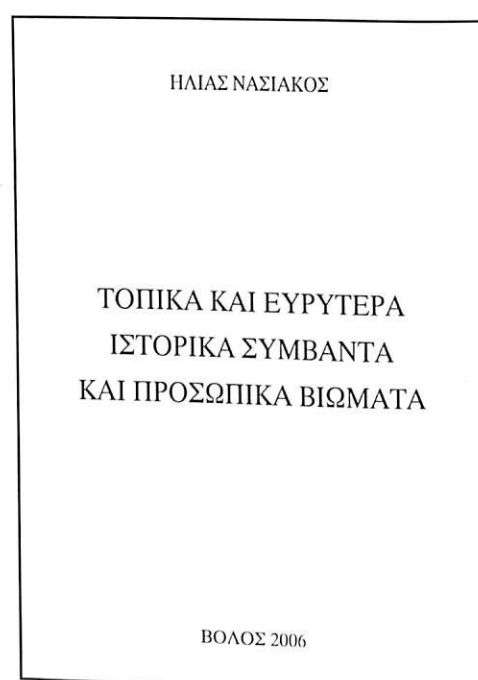
Είναι αξιέπαινη (και αξιοσημείωτη, σε πολλές περιπτώσεις) η προσπάθεια ορισμένων να τυπώνουν σε βιβλίο τις αναμνήσεις τους σχετικά με τις περιπέτειες του γενέθλιου χώρου, της ιδιαίτερης πατρίδας τους.

Αυτή η καταγραφή πολιτικών, κοινωνικών και ιστορικών γεγονότων στον αναγνώστη δεν λειτουργεί μόνο ως κίνητρο ανακλητικής μνήμης, αλλά και ως αξιοποιήσιμο υλικό για την τοπική ιστορία. Οφείλουμε, επίσης, να επισημάνουμε ότι τα στοιχεία που προσφέρουν όσοι ασχολούνται με την τοπική ιστορία, είναι πολύτιμα στον ιστορικό επιστήμονα, που συνθέτει την ευρύτερη εθνική ιστορία. Οι επιμέρους ιστορικές αφηγήσεις καταλήγουν στη μεγάλη και ενιαία ιστορική αφήγηση, όπως τα ρυάκια

καταλήγουν στο μεγάλο ποταμό. Αυτές οι σκέψεις γεννήθηκαν από το αξιοπρόσεχτο βιβλίο του Ηλία Νασιάκου «Τοπικά και ευρύτερα ιστορικά συμβάντα και προσωπικά βιώματα» (Βόλος 2006, σελ. 270). Ο συγγραφέας του επί μία εικοσαετία (1987-2007) δημοσίευε στη «Βονεσιώτικη Φωνή» κείμενα που αφορούν το διάστημα της μεταπολεμικής περιόδου, από το 1941 έως σήμερα. Αυτές οι αναμνήσεις συγκροτούν το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου, που διαιρείται σε τρία μέρη: Στο πρώτο μέρος αναφέρεται στην εθνική αντίσταση 1941-1944, στο δεύτερο μέρος στον εμφύλιο πόλεμο και στο τρίτο μέρος στη μετεμφυλιακή Ελλάδα (δεκαετία '50, '60, δικτατορία, μεταπολίτευση κ.λ.π.). Ο Ηλίας Νασιάκος, συνταξιούχος δημοσίου, κατάγεται από το Μορφοβούνι Καρδίτσας και έζησε έντονα τα γεγονότα που καταγράφει. Καταθέτει μαρτυρίες προσωπικές με τρόπο

αφοπλιστικό και μακριά από φανατισμούς και ιδεοληψίες. Δίνει στοιχεία και παραθέτει ονόματα όπως στη σελ. 139: «Τραγικός απολογισμός απωλειών Μορφοβουνιωτών στην Εθνική Αντίσταση και στον Εμφύλιο Πόλεμο 1946-1949: Α. Αλβανικό μέτωπο, θύματα 2, Β. Περίοδος Εθνικής Αντίστασης 1941-1944, θύματα 34, Γ. Περίοδος διώξεων 1945 και εμφυλίου 1946-1949 θύματα 57.» Οι αναμνήσεις του κλείνουν με τα τραγούδια του διπλού χορού του Πάσχα (σελ. 243-256) που τραγουδιούνται ακόμα σήμερα στο χωριό Μορφοβούνι, την πατρίδα του Ν. Πλαστήρα, του Αντώνη Σαμαράκη, του Δ. Γιολλάση.

Το βιβλίο «Τοπικά και ευρύτερα ιστορικά συμβάντα και προσωπικά βιώματα» του Ηλία Νασιάκου προσφέρει γνώσεις και πληροφορίες γύρω από τον τόπο μας. Ιδιαίτερα για το Μορφοβούνι και τα Άγραφα. Διαβάζεται ευχάριστα και με ενδιαφέρον.

Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει στις 16 Ιουνίου 2007, ημέρα Σάββατο και ώρα 7μ.μ. στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δήμου Βόλου.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

ΗΛΙΑΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ:

«Τοπικά & ευρύτερα ιστορικά συμβάντα & προσωπικά βιώματα»

Παρουσίαση του βιβλίου στο Βόλο, το Σάββατο 16 Ιουνίου

(ΝΕΟΣ ΑΓΩΝΑΣ 21/5/07)

Από τους εμπλεκόμενους φορείς Πρωτοβουλίες για τη ΖΟΕ της Λίμνης Πλαστήρα

Η σύσκεψη στη Νομαρχία

Αντικείμενο συζήτησης αποτέλεσε η ΖΟΕ Λίμνης Νικ. Πλαστήρα σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε χθες στη Νομαρχία με την παρουσία του Νομάρχη κ. Φ. Αλεξάκου και την συμμετοχή του αντινομάρχη κ. Β. Νίκου και των τριών Δημάρχων της περιοχής, Β. Τσαντήλα Δ. Ιτάμου, Φ. Παπαντωνή Δ. Νεβρόπολης και Δημ. Τσιαντή Δ. Πλαστήρα.

Στη αρχή έγινε από τους Δημάρχους μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό της υπόθεσης και αναφέρθηκαν στην πρόταση του ΥΠΕΧΩΔΕ δια της τότε Υφυπουργού κ. Ροδ. Ζήση που εστάλη στις 20-7-2003 στο Συμβούλιο Επικρατείας (Σ.Τ.Ε.) για την προβλεπόμενη νομική επεξεργασία. Το σχέδιο του Π.Δ. επεστράφη από το Σ.Τ.Ε. στις 7-4-2004 στο ΥΠΕΧΩΔΕ με δεκαεπτά (17) παρατηρήσεις. Στη συνέχεια στις 6-9-2004 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο Υπουργείο Ανάπτυξης με την παρουσία του υπουργού κ. Σιούφα των τριών Δημάρχων της περιοχής και νομικών Συμβούλων του ΥΠΕΧΩΔΕ. Ακολούθως κατετέθησαν στους αρμόδιους φορείς οι νέες προτάσεις – αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων και το νέο τροποποιημένο σχέδιο Π.Δ. για την ΖΟΕ Λίμνης Νικ. Πλαστήρα από τον Οκτώβρη του 2006 βρίσκεται ξανά στο Σ.Τ.Ε. για νομική επεξεργασία.

Λόγω των προβλημάτων που δημιουργούνται από την εκκρεμότητα του θέματος αποφασίστηκε η παραπέρα δραστηριοποίηση των φορέων του νομού για επαφές με τους εισηγητές του Σ.Τ.Ε. ώστε να ολοκληρωθεί όσο το δυνατόν πιο σύντομα η όλη διαδικασία για να αποκτήσει η περιοχή της Λίμνης ένα νέο Π.Δ. για την ΖΟΕ Λίμνης Νικ. Πλαστήρα.

(ΝΕΟΣ ΑΓΩΝΑΣ 21/5/07)

Δικαίωση και τεράστια ευθύνη

Του ζητήσαμε χθες στο «ΡΑΔΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑ» ένα σχόλιο για τις πρόσφατες εκλογές της ΚΕΔΚΕ και μας είπε ότι η 2η θέση πανελλαδικώς που κατέλαβε, με το 80% των ψηφισάντων (2ος μετά τον τ. Πρόεδρο της ΚΕΔΚΕ κ. Κουκουλόπουλο) αποτελεί γι' αυτόν τιμή και ευθύνη. Για το Δήμαρχο Πλαστήρα κ. Δημήτρη Τσιαντή ο λόγος ο οποίος θα είναι και πάλι ο άνθρωπος που θα εκπροσωπήσει τους μικρούς «Καποδιστριακούς» Δήμους στο ανώτατο όργανο της Αυτοδιοίκησης.

Ο κ. Τσιαντής μας είπε ότι στις εκλογές της ΚΕΔΚΕ εκφράστηκε δυναμικά η τάση των «Καποδιστριακών» Δήμων και των εκπροσώπων τους αν και ο ίδιος ψηφίστηκε και από εκπροσώπους της Αττικής. Προφανώς αναγνωρίστηκε η στάση του Δημάρχου Πλαστήρα και η αγωνιστική συμπεριφορά του κατά την προηγούμενη θητεία του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ. Επειδή όμως υπάρχουν και οι γνωστοί συσχετισμοί πρέπει να πούμε ότι βοηθήθηκε ο Δημ. Τσιαντής και από Καρδισιώτες κάτι που παραδέχθηκε και ο ίδιος. «Συν Αθηνά και χείρα κίνει» όπως είπε χαρακτηριστικά.

Τον ρωτήσαμε τέλος για το νέο Πρόεδρο της ΚΕΔΚΕ κ. Κακλαμάνη (Δήμαρχο Αθηναίων). Μας απάντησε ότι μένει να κάνει πράξη τις δεσμεύσεις του για ενωτική και αγωνιστική πορεία και να συγκρουστεί - αν χρειαστεί - με την κυβέρνηση - για τα ζητήματα της Αυτοδιοίκησης και την επίλυση των προβλημάτων των ΟΤΑ.

Δ.Ζ.

ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥΣ

Εκτός Δ' ΚΠΣ κινδυνεύουν να μείνουν οι μικροί Δήμοι!

ΚΑΜΠΑΝΑΚΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ
ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΚΕΔΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΙΑΝΤΗ

Εκτός Δ' ΚΠΣ κινδυνεύουν να μείνουν πολλοί «Καποδιστριακοί» Δήμοι στο Νομό Καρδίτσας και την υπόλοιπη χώρα καθώς δεν έχουν - και είναι πολύ δύσκολο να αποκτήσουν - την επάρκεια που απαιτείται για τη διαχείριση των κονδυλίων.

Το θέμα ανέδειξε με συνέντευξη που παρεχώρησε το «ΡΑΔΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑ» ο Δήμαρχος Πλαστήρα και μέλος του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ Δημήτρης Τσιαντής ο οποίος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου όσον αφορά το πλαίσιο διαχείρισης για την επάρκεια των ΟΤΑ, τα κριτήρια που τίθενται από το Υπουργείο Οικονομίας και την πιστοποίηση που πρέπει να πάρουν. Αξίζει να σημειωθεί ότι για το συγκεκριμένο ζήτημα επικρατεί έντονος προβληματισμός και στην ΚΕΔΚΕ.

Μάλιστα, όπως είπε ο κ. Τσιαντής, προγραμματίζεται έκτακτη συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ για να συζητηθεί το θέμα και να κατατεθούν προτάσεις ώστε να μη χάσουν οι μικροί Δήμοι την ευκαιρία του Δ' ΚΠΣ. Ο ίδιος ο κ. Τσιαντής θα καταθέσει στην ΚΕΔΚΕ τις προτάσεις του και θα ζητήσει να γίνουν τροποποιήσεις - αλλαγές.

Ως χαρακτηριστικά παραδείγματα ανέφερε το κριτήριο που προβλέπει την ύπαρξη μονάδας η οποία θα είναι αρμόδια για την οικονομική διαχείριση των Δήμων (δηλαδή Ταμειακή Υπηρεσία).

«Δεν πρέπει, ωστόσο, να λησμονούμε ότι οι Δήμοι με πληθυσμό κάτω των 5 χιλιάδων κατοίκων δεν έχουν Ταμειακή Υπηρεσία, άρα αποκλείονται από το Δ' ΚΠΣ!» λέει ο κ. Τσιαντής.

Μια άλλη προϋπόθεση που θα εξασφαλίσει πρόσβαση στα κονδύλια του Δ' ΚΠΣ είναι η ύπαρξη μονάδας / οργάνου για τη διαχείριση και παρακολούθηση της υλοποίησης του έργου και την πιστοποίηση του φυσικού αντικείμενου, δηλαδή Τεχνική Υπηρεσία. Η αλήθεια όμως είναι ότι κανένας μικρός Δήμος δεν διαθέτει Τεχνική Υπηρεσία. Επιπλέον οι Δήμοι πρέπει να έχουν Γραφείο Προγραμματισμού και σχεδιασμού των έργων και να εξασφαλίσουν τον εσωτερικό έλεγχο όπως και τη νομική κάλυψη.

«Το θέμα είναι πολύ σοβαρό. Πρέπει η κυβέρνηση να διασφαλίσει ότι οι ΟΤΑ που δεν θα πιστοποιηθούν δεν θα αποκλειστούν από την εφαρμογή του Δ' ΚΠΣ. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με ένα διαδημοτικό Πρόγραμμα Αστικής και Αγροτικής Ανάπτυξης σε επίπεδο Νομού, που θα περιλαμβάνει το σύνολο των έργων και δράσεων των ΟΤΑ που θα υλοποιηθούν με χρηματοδότηση από Κοινοτικούς και Εθνικούς πόρους. Ακόμη, επιβάλλεται η ένταξη των επιλέξιμων για χρηματοδότηση έργων και δράσεων στα Κοινοτικά Επιχειρησιακά Προγράμματα και η παροχή στους μη πιστοποιούμενους ΟΤΑ πολλαπλών επιλογών για την υλοποίησή τους (από πιστοποιημένους φορείς του Δημόσιου τομέα)» τονίζει ο κ. Τσιαντής.

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα επισημαίνει ότι μια σημαντική αδυναμία του Δ' ΚΠΣ είναι ότι αυξάνονται τα επίπεδα διαχείρισής του. Τα τρία επίπεδα διαχείρισής των ΠΕΠ (Κεντρική Αρχή Διαχείρισης - Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης ΠΕΠ - Τελικός Δικαιούχος) γίνονται τέσσερα επίπεδα (Εθνική Αρχή Συντονισμού - Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης των ΠΕΠ - Ενδιάμεσοι Φορείς Διαχείρισης - Δικαιούχοι) και εάν ένας ΟΤΑ δεν πιστοποιηθεί γίνονται πέντε επίπεδα (διότι θα προστεθεί και ο πιστοποιημένος φορέας). Παράλληλα, τα 13 ΠΕΠ του Γ' ΚΠΣ συγκεντρώνονται σε 5 ΠΕΠ στο ΕΣΠΑ 2007-2013. Επομένως απαιτείται η μέγιστη δυνατή αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων διαχείρισης.

Να σημειωθεί τέλος ότι ο κ. Τσιαντής θεωρεί σημαντικά και τα παρακάτω θέματα:

- **Συμμετοχή της Τ.Α. στο σχεδιασμό των προγραμμάτων:** διασφάλιση της συμμετοχής των ΟΤΑ και των συλλογικών φορέων τους (ΚΕΔΚΕ - ΤΕΔΚ) στο σχεδιασμό του Δ' ΚΠΣ.

- **Συμφωνημένο Σύστημα Πιστοποίησης:** για το σύστημα πιστοποίησης / επιβεβαίωσης των ΟΤΑ ως δικαιούχων να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη της ΚΕΔΚΕ. Επίσης το σύστημα αυτό να επιτρέπει την πιστοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων φορέων της Τ.Α. (Δήμων, ΔΕΥΑ, Αναπτυξιακών Εταιριών).

- **Απλοποίηση της διαχείρισης και αποκέντρωση:** απλοποίηση των διαδικασιών διαχείρισης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων μέσω της μέγιστης δυνατής αποκέντρωσης των αρμοδιοτήτων και των λειτουργιών διαχείρισης, την απλούστευση και συντόμευση των σχετικών διαδικασιών. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να καταβληθεί για την απλοποίηση των διαδικασιών ελέγχου των μελετών των τεχνικών έργων.

- **Πρόγραμμα Συλλογικής Υποστήριξης των ΟΤΑ με διασφαλισμένους πόρους, κεντρικό συντονισμό και αποκεντρωμένη εφαρμογή:** πρόγραμμα συλλογικής επισημονικής και τεχνικής υποστήριξης των ΟΤΑ που θα υλοποιηθεί από την ΚΕΔΚΕ και τις ΤΕΔΚ, με την υποστήριξη των κεντρικών και των περιφερειακών αναπτυξιακών εταιρειών της Τ.Α. το οποίο θα στοχεύει:

- στην υποστήριξη της εκπόνησης των Προγραμμάτων Αστικής και Αγροτικής Ανάπτυξης,
- στην υποστήριξη της προετοιμασίας πιστοποίησης των ΟΤΑ,
- στην υποστήριξη των ΟΤΑ για την ωρίμανση των έργων τους,
- στην υποστήριξη των ΟΤΑ για την υλοποίηση των έργων τους (ενδυνάμωση διοικητικής ικανότητας των αρμόδιων δημοτικών υπηρεσιών).

- **Συμμετοχή εκπροσώπων των συλλογικών φορέων της Τ.Α.:** (ΚΕΔΚΕ και ΤΕΔΚ) σε όλα τα όργανα παρακολούθησης, υποστήριξης και υλοποίησης (Επιτροπές Παρακολούθησης, Ενδιάμεσοι φορείς κ.λπ.).

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΗΜΕΡΑ

Γ.Σ. ΤΕΔΚ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007-07-06 ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΙΑΝΤΗ

Υπηρετώντας για πολλά χρόνια το θεσμό της Τ.Α., γνωρίζω πολύ καλά όπως και οι περισσότεροι, πως ο Δήμος μας, ο τόπος μας αποτελεί για τον καθένα μας την ύψιστη προτεραιότητα «εντολή» άλλωστε και των συμπολιτών μας προς εμάς (αναφερόμενη στο ΔΚΚ ως «Υπηρετήση του Τοπικού Συμφέροντος»).

Πολύ μεγάλη σημασία έχει, να γίνει κατανοητό, πως ο αγώνας μας είναι συλλογικός πολυμέτωπος και καθημερινός.

Βέβαια πάντοτε ίσχυε αυτό αλλά τώρα ιδιαίτερα η Νέα Δημοτική Περίοδος είναι κομβική. Κομβική, για το μέλλον της Αυτοδιοίκησης, κομβική πολύ περισσότερο για το μέλλον του ίδιου του Διοικητικού μας συστήματος και του ρόλου που επιθυμούμε να διαδραμτίσει η Τ.Α. μέσα σ' αυτό.

Η **Αυτοδιοίκηση** και η **Αποκέντρωση** είναι δύο έννοιες που αναπτύσσουν ιδιαίτερη δυναμική σε σχέση με τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος που κλείνει σε λίγο καιρό.

Ως ΟΤΑ με χαρά και ικανοποίηση παρακολουθούμε την Κυβέρνηση αλλά και την Αντιπολίτευση να συμπεριλαμβάνουν στην αναθεώρηση τεκμηριωμένες προτάσεις σε σχέση με την Αποκέντρωση και την Αυτοδιοίκηση (ιδιαίτερα το άρθρο 102).

Και είναι πολύ σοβαρό αυτό, καθότι το κύρος των θεσμών σχετίζεται με την ποιότητα της Δημοκρατίας μας και αφορά όλους μας.

Επίσης η Ελλάδα ως το πιο συγκεντρωτικό κράτος στην Ευρώπη των 25 θα πρέπει επιτέλους να ωθηθεί σε **ρήξεις** και **τομές** με παρρησία και τόλμη, όχι με δειλία και με θολές μεταρρυθμίσεις.

Δηλαδή: Τομές και μεταρρυθμίσεις όπως

1. **Μεγάλοι και ισχυροί Δήμοι**, ως αυτόνομες διοικητικές και προγραμματικές μονάδες

2. **Αιρετή Περιφερειακή Διοίκηση** με βασιλική αποστολή την Ανάπτυξη ούτε να ποτίζει τις νησίδες των οδών, ούτε να αλλάξει τις λάμπες στους δρόμους.

3. **Μητροπολιτική διακυβέρνηση** στην Αθήνα και τη Θεσσα-

λονίκη.

4. **Φορολογική αποκέντρωση** με στόχο τη πραγματική Αυτοδιοίκηση κοινωνία της ευθύνης. (Όχι με νέα φορολογία αλλά μεταφορά φορολογικών πόρων από το κεντρικό κράτος στην Τ.Α. ΦΠΑ κατοικίας, μεταβίβαση ακινήτων, ΦΠΑ)

5. **Σύγχρονο Επιτελικό κράτος**, ικανό να εγγυηθεί το Μέλλον της χώρας στις σύγχρονες συνθήκες

6. **Έλεγχος διαφάνειας παντού**

7. **Συμμετοχή του πολίτη** στις αποφάσεις και συνευθύνη αυτού

Πιστεύω και εκτιμώ ότι έτσι θα μιλάμε για σύγχρονο κράτος. Η **Αποκέντρωση** και η **Αυτοδιοίκηση** είναι **κλειδιά** και **προϋποθέσεις**, είναι **απαίτηση των πολιτών**, ώστε να απαντήσουμε πειστικά στις προκλήσεις της εποχής μας (για την περιβόητη Περιφερειακή Ανάπτυξη λοιπόν ο λόγος).

Πως λοιπόν θα πραγματοποιηθεί η σοβαρή και με προσδοκίες πρόταση για κατανομή του 4ου ΚΠΣ (ΕΣΠΑ) στην περιφέρεια και να δώσουν αποτελέσματα;

Απάντηση υπάρχει και εννοώ, ισχυρούς Δήμους και Ισχυρή Περιφέρεια. Ας δούμε εδώ πόσες εκατοντάδες Δήμοι ήταν αποκλεισμένοι από το 3ο ΚΠΣ και γιατί.

Πως μπορεί να υπάρξει αποτελεσματικότητα στο κράτος μας όταν ακόμα π.χ. στην Αττική για 400km ενιαίου οδικού δικτύου αλλού είναι υπεύθυνο το ΥΠΕΧΩΔΕ, αλλού οι Δήμοι, αλλού η Νομαρχία (και άντε να συνεννοηθούν).

Θα θυμάστε το ευτράπελο όταν πριν λίγα χρόνια το ΥΠΕΧΩΔΕ μάλωνε με το Δήμαρχο Αθηναίων για το ποιος θα εγκαταστήσει την Ερμού!!! Και προφανώς το κράτος δεν το θέλουμε για την Ερμού και **ούτε να ποτίζει** τις νησίδες των οδών, **ούτε να αλλάζει** τις λάμπες στους δρόμους.

Το Κεντρικό Κράτος το θέλουμε με εξωστρεφή επιτελικό προσανατολισμό. Η Αυτοδιοίκηση λοιπόν μπορεί να αποτελέσει εγγύηση για ένα μεγάλο κύκλο αποκεντρωτικών μεταρ-

ρυθμίσεων. Και το **θέλουμε** και **μπορούμε** να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Στους ανθρώπους της Αυτοδιοίκησης ρίζωσε η πίστη ότι απαιτούνται βαθιές μεταβολές στη Διοίκηση και το Κράτος και φαίνεται ότι είναι ρεύμα συντριπτικό υπερπλειοψηφικό και υπερκομματικό.

Το ζητούμενο αγαπητοί συνάδελφοι για την επόμενη θητεία μας, ιδιαίτερα των συλλογικών μας οργάνων, είναι οι στόχοι που προανέφερα και όχι ο έλεγχος των συλλογικών οργάνων από την τάδε ή δείνα παράταξη και πολύ περισσότερο από την εκάστοτε κυβέρνηση ή αντιπολίτευση.

Η υπόθεση Αποκέντρωση με Αυτοδιοίκηση είναι στόχος όλων, είναι στόχος υπερκομματικός.

Άλλωστε φίλες και φίλοι, γ' αυτό υπήρξε έντονη αντίδραση σε σχέση με την αλλαγή του Π.Δ. που αφορά στην εκλογή των ΤΕΔΚ και της ΚΕΔΚΕ.

Η αντίδρασή μας και η δική μου όπως όλοι ξέρετε, δεν ήταν για τα κουκιά. **Ήταν γιατί η Αυτοδιοίκηση αντιμετωπίστηκε ως παράρτημα της κεντρικής εξουσίας** επιβάλλοντας έναν άκρατο δικομματισμό με συγκεκριμένη προσβλητική για την Αυτονομία της Αυτοδιοίκησης στόχευση.

Και βέβαια θέση μας είναι ότι: Η ίδια η Τ.Α. να διαμορφώσει το εκλογικό σύστημα που θα διέπει τα του οίκου της.

Δεν αναγνωρίζουμε ούτε σ' αυτή ούτε στην προηγούμενη αλλά και σε καμία κυβέρνηση το δικαίωμα αυτής της παρέμβασης, είναι ζήτημα αξιοπρέπειας.

Όπως σε όλη την Ευρώπη, η Αυτοδιοίκηση επιλέγει τον τρόπο εκλογής των συλλογικών οργάνων της, έτσι επιτέλους πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα.

Ξεκάθαρε το λέω ότι η λογική της **απλής αναλογικής** ως σύστημα συνάδελμοι, ενισχύει την αποστολή των συλλογικών οργάνων της Τ.Α. και την ενισχύει καθότι η Τ.Α. ως θεσμός **απαιτεί ευρύτερες συναιέσεις** και δεν πρέπει να συγκρίνεται με την Κεντρική Κυβέρνηση.

Φίλες και φίλοι άλλωστε,

Ποια είναι σήμερα η αποστολή των ΤΕΔΚ;

Είναι μόνο αυτό που ως μεγαλεπήβολο προανέφερα για την Αποκέντρωση με Αυτοδιοίκηση;

Σαφώς όχι. Η αποστολή των συλλογικών οργάνων είναι η προώθηση των συμφερόντων όλων των ΟΤΑ, ΟΤΑ που **βιώνουν κοινά προβλήματα** και που δεν αναγνωρίζουν μεγέθη, μικροί – μεγάλοι ούτε κέντρο – περιφέρεια, ούτε ορεινοί – πεδινοί, ούτε νησιώτες – στεριανούς, πολύ δε πράσινους – κόκκινους – μπλε ή οτιδήποτε χρωματισμό προτιμάτε.

Φίλες και φίλοι,

Κοινή είναι η διαπίστωση ότι στο Γ' ΚΠΣ ένας τεράστιος αριθμός ΟΤΑ ήταν πρακτικά αποκλεισμένος από τους πόρους του.

Ο στόχος μας πρέπει να είναι σαφής: **Πρόσβαση στο 4ο ΚΠΣ (ΕΣΠΑ) του συνόλου των Δήμων.**

Είναι γνωστή η πρωτοβουλία για την ίδρυση της «Δήμος Α.Ε.», σκοπός της οποίας είναι να βοηθήσει αποτελεσματικά τους μικρούς ΟΤΑ.

Λέμε ναι με ένα όρο: Εάν η εταιρεία είναι αποκεντρωμένη σε βαθμό που να είναι δίπλα σε κάθε Δήμο. Δεν θα συμφωνήσουμε ως Αυτοδιοίκηση και ιδιαίτερα ως μικροί Δήμοι σε λογικές του στυλ μια συγκεντρωμένη δομή στην Αθήνα για να κάνει κουμάντο.

Όχι!!! Παλεύουμε για αποκέντρωση με εξειδικευμένους ανθρώπους δίπλα μας για να μπορέσουν όλοι οι Δήμοι να υλοποιήσουμε έργα του Δ' ΚΠΣ. Να μην έχουμε Δήμους πολλών κατηγοριών, Δήμους αποκλεισμένους, καταδικασμένους σε πλήρη επενδυτική απραξία. Δήμους και περιοχές μακριά ακόμα και από τη χαρά των εγκαταστάσεων κάποιας Αττικής ή κάποιας Εγνατίας οδού.

Επίσης φίλες και φίλοι, αναφέρω ότι για τον ορισμό των κριτηρίων πιστοποίησης φορέων διαχείρισης των έργων θα πρέπει να υπάρχει σύμφωνη γνώμη της Τ.Α. (ΚΕΔΚΕ) και αντιλαμβάνεστε γιατί.

Μία καλή πρόταση συνάδελφοι, για τους Δήμους που αποκλείστηκαν από τα μεγάλα έργα

και τις εντάξεις έργων στα ΚΠΣ είναι οι πόροι της Αυτοδιοίκησης από το φόρο ζύθου 12 εκατομμύρια ευρώ ανά έτος. Να διατεθούν ως αποπληρωμή για δανειοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων Δανείου υπέρ αυτών των Δήμων. Η κατανομή του φόρου ζύθου γίνεται με πληθυσμιακά κριτήρια. Ας χάσουν λίγα περισσότερα οι μεγάλοι Δήμοι και ελάχιστα οι μικροί και ας υπάρξει ένα πρόγραμμα που θα αναφέρεται αποκλειστικά στους μικρούς ΟΤΑ της χώρας (Πρόταση ομόφωνη της ΚΕΔΚΕ).

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ακούω με λύπη μου **περίεργα πράγματα** για το «Θησέα» και οφείλω να αναφερθώ σ' αυτά για να μην υπάρχουν παρερμηνείες.

Ο Θησέας φίλες και φίλοι

α) είναι από θεσμοθετημένα χρήματα της Αυτοδιοίκησης πρόκειται για δικά μας λεφτά

β) έχει το στοιχείο της σύγκλισης υπέρ των ασθενέστερων ΟΤΑ

γ) έχει κατανεμηθεί με μαθηματικό τρόπο

Δεν υπάρχει κανένας να σας δώσει περισσότερα ή να σας πάρει κάποια από αυτά που έχετε.

Έχετε το απόλυτο δικαίωμα και την πλήρη ελευθερία στα πλαίσια της λίστας 40 εναλλακτικών δυνατοτήτων, να αλλάξετε έργο και της προηγούμενης Δημοτικής Αρχής.

Για το Θησέα δεν έχετε να διαπραγματευτείτε με κανένα, μόνο με το Δημοτικό σας Συμβούλιο στα πλαίσια του Δημοκρατικού Προγραμματισμού.

Πάρτε τα έργα πάνω σας γιατί αυτή τη στιγμή υστερούμε σε απορρόφηση τα δύο πρώτα χρόνια κατά 650 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή το κράτος τρίβει τα χέρια του από ικανοποίηση γιατί 650 εκατομμύρια ευρώ «δανείζεται» από την Αυτοδιοίκηση συν τα 200 εκατομμύρια ευρώ από το ΕΠΤΑ που μας χρωστάει, σύνολο 850 εκατομμύρια (τεράστιο ποσό).

Οφείλω να αναφερθώ επίσης στις προνοιακές δομές και γιατί απαιτείται να είμαστε δυναμικοί και διεκδικητικοί, οι οποίες λήγουν στις 30/06/2007. Με σαφήνεια ξεκαθαρίζω ότι δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με τους 8,5 χιλιάδες εργαζόμενους, ιδιαίτερα του δημοφιλούς και ιδιαίτερος σημαντικού προ-

γράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι».

Σας λέω λοιπόν ότι στον προϋπολογισμό του 2007 δεν έχει προβλεφθεί δυστυχώς ούτε τσακιστό ευρώ.

Ζητάμε λοιπόν δυναμικά να υπάρξει μέριμνα, να προβλεφθούν συγκεκριμένοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό καθώς οι δομές αυτές δεν πρέπει να σταματήσουν, **δείχνουν το ανθρώπινο πρόσωπο της Αυτοδιοίκησης**, αναδεικνύουν την κοινωνική διάσταση του θεσμού.

Όσον αφορά **τώρα τα παρακρατηθέντα** ή αλλιώς υπεξαιρεθέντα από το 1990 και μετά, για κάποιους φαίνεται πως ξεχάστηκαν και έμειναν προεκλογικές κορώνες. **Δεν τα ξεχνάμε όμως εμείς**, καθώς δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε την υπόθεση στη Λήθη. Ανεκτέλεστη η δέσμευση της κυβέρνησης για την επιστροφή τους που αγγίζουν πλέον τα 3 δις ευρώ (διαχρονική ασυνέπεια όλων των κυβερνήσεων από το 1990 και μετά. Ισχύει το «ήμουνα νιος και γέρασα».

Τον Αύγουστο του 2003 ο σημερινός πρωθυπουργός κατήγγειλε την τότε κυβέρνηση (και σωστά) ότι ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΕ 3 δις από την Αυτοδιοίκηση.

Στο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ (11ος 2006), Ο Υπουργός Εσωτερικών τα καθόρισε σε 1,4 δις και δεσμεύθηκε ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας θα ανακοινώσει πριν την ψήφιση του προϋπολογισμού (2006) το ποσό των ομολόγων τα οποία πρόκειται να αρχίσει να επιστρέφει και θα δώσει δήθεν και το διάγραμμα της τελικής επιστροφής.

Όταν είδαμε ως ΚΕΔΚΕ τον Κ. Πρωθυπουργό τον Σεπτέμβριο του 2005 δεσμεύθηκε ότι η καταβολή των παρακρατηθέντων θα αρχίσει το 2006.

Και βέβαια ο Υφυπουργός Οικονομικών κος Δούκας **δεν δέχθηκε** να ορίσει χρονοδιάγραμμα έναρξης αποπληρωμής των παρακρατηθέντων, ενώ φυσικά δεν γίνεται καμία μνεία στον προϋπολογισμό του 2007.

Με τις μεταφερόμενες αρμοδιότητες το ποσό ξεπερνά τα 3,2 δις ευρώ.

Ένα άλλο ζήτημα που θέλω να θίξω κύριοι συνάδελφοι είναι αυτό με τις αποζημιώσεις των συναδέλφων που είναι Δ.Υ., ή υπάλληλοι ΔΕΚΟ, τραπεζών κ.λ.π. και που δεν δικαιούνται καν άδειες, τους Αντιδημάρχους και Προέδρους Δ.Σ. που

βγαίνουν σε αναγκαστική άδεια κλπ.

Το πρόβλημα είναι τεράστιο και θα αγωνιστούμε δυναιμικά να το λύσουμε.

Το άρθρο 39 του Δ.Κ.Κ. λέει ότι εισάγεται **η έννοια της αποζημίωσης** των αιρετών στο πρότυπο του Ευρωπαϊκού χάρτη Τοπικής Αστυνομίας.

Καταρτίζεται Π.Δ., γνωμοδοτεί η ΚΕΔΚΕ και πηγαίνει για υπογραφή μετά τις αναγκαίες προσαρμογές.

Επιτέλους το Υπουργείο ας κλείσει την υπόθεση, κατάντησε γεφύρι της Άρτας.

Τουλάχιστον **ας παρατείνει το καθεστώς** που ίσχυε έως 31/12/2006 όπως προτείνουμε **και με άνεση** να χειριστούμε τα του Προεδρικού Διατάγματος.

Βέβαια αγαπητοί συνάδελφοι το ζήτημα της αποζημίωσης **ως μεγάλη τομή** παύει να διακρίνει τους αιρετούς σε Δ.Υ. ή ελεύθερους επαγγελματίες, μιλώντας για **αποζημίωση αξιοπρέπειας και όχι για διαδικασίες πλουτισμού**.

Αποζημίωση που θα επιτρέψει σε όλους μας, Δημάρχους, Αντιδημάρχους, Προέδρους Δ.Σ. ανεξαρτήτων επαγγελματικής απασχόλησης να ασκούμε **ανεμπόδιστα το καθίκον μας** με βάση τα ισχύοντα στην Ευρώπη.

Εμείς έτσι το βλέπουμε και θα συνεχίσουμε να το βλέπουμε αγωνιζόμενοι υπεράνω κομματικών γραμμών και παρατάξεων.

Να δούμε επίσης **τη διασφάλιση της επαγγελματικής εξέλιξης των αιρετών και την επανένταξη στο επάγγελμά τους, την πρόσθετη κοινωνική και υγειονομική κάλυψη, της αυτονομότητας, αυτοτελούς συνταξιοδότησης** με προσμέτρηση του χρόνου της εντολής στον επαγγελματικό, ασφαλιστικό τους φορέα.

Να αγωνιστούμε για τη διευκόλυνση της άσκησης του έργου των αιρετών με τη χορήγηση επαγγελματικών αδειών **και από τον ιδιωτικό τομέα**.

Ένα εξίσου σημαντικό θέμα αγαπητοί συνάδελφοι είναι η **απίστευτα ισοπεδωτική άποψη και λογική** των τελευταίων χρόνων εναντίον του θεσμού της Αυτοδιοίκησης, η οποία γενικεύει υπαρκτά, πλην όμως μεμονωμένα, φαινόμενα διαφθοράς ή κοκοδιαχείρισης.

Αυτές είναι μεθοδεύσεις οι οποίες προωθούνται από **τις δυνάμεις του συγκεντρωτι-**

σμού, του βαθέως κράτους θα έλεγα διαφορετικά.

Δυνάμεις που υπάρχουν ΣΕ ΟΛΑ τα κόμματα.

Συγκεντρωτισμός κρατικός που πνέει τα λοίσθια και αποτελεί ένα ισχυρό επιχείρημα από την εκάστοτε κυβέρνηση ενάντια στο να προχωρήσουν οι αναγκαίες θεσμικές τομές και μεταρρυθμίσεις με στόχο τη Αποκέντρωση με Αυτοδιοίκηση.

Εμείς, ως Τ.Α. δεν πρέπει να δίνουμε το άλλοθι στο βαθύ κράτος για τέτοια συμπεριφορά.

Η συνεργασία μας με το ΑΣΕΠ, με το Συνήγορο του Πολίτη, τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρέπει να είναι καλόπιστη, ειλικρινής και να μη δίνει αφορμές για αυθαίρετες παρερμηνείες ενάντια στο θεσμό που υπηρετούμε.

Αυτό πιστεύουμε, αυτό σας καταθέτουμε, γι' αυτό θα αγωνιστούμε ως παράταξη, αύριο στο Δ.Σ. της ΤΕΔΚ.

Εδώ αναφέρω και μία σημαντική πρακτική πρόταση.

Απαιτείται κωδικοποίηση όλων των προβλημάτων σε σχέση με τη νομιμότητα των δαπανών, ώστε το Ελεγκτικό Συνέδριο να μην τα ερμηνεύει κατά το δοκούν σε διαφορετικά σημεία της χώρας.

Φίλες και φίλοι, αυτές είναι οι γενικές μας θέσεις.

Θέσεις που αποτελούν επιστεύσιμα εμπειρίας και διαβούλευσης.

Θέσεις που θα προωθήσουμε δυναμικά και επίμονα εάν εκτιμήσετε ότι πρέπει να μας δείξετε εμπιστοσύνη και μας στηρίξετε για την εκλογή μας στο Δ.Σ. της ΤΕΔΚ Ν. Καρδίτσας.

Υποσχόμεθα ότι η φωνή και η παρεμβατική παρουσία της ΤΕΔΚ Καρδίτσας θα είναι ισχυρή και διεκδικητική, όχι μόνο σε Θεσσαλικό αλλά σε εθνικό επίπεδο.

Υποσχόμεθα ότι ο Ρόλος του Νέου Δ.Σ. της ΤΕΔΚ θα είναι ουσιαστικός με παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες που θα ενισχύουν τις αγωνιστικές φωνές στο Νομό μας υπέρ των συμφερόντων της Αυτοδιοίκησης και του Νομού μας.

Υποσχόμεθα να συνεργαστούμε γι' αυτό σε θεσμικό επίπεδο με όλους τους πολιτικούς μας παράγοντες ισότιμα, αποτελεσματικά, ειλικρινώς και υπερπαραταξικά.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλίουδη

- Ο Συγγραφέας Βάγιας Τσούλας

Είχα την τύχη να γνωρίσω πολύ καλά τον αείμνηστο Βάγια. Ήταν ξεχωριστός άνθρωπος. Ιδεολόγος κομμουνιστής, δε σήκωνε μύγα στο σπαθί του. Είχε τον αέρα του πρωτευουσίου μπολιασμένο με μαγιά βουνεσιώτικη. Έζησε πολλές δεκαετίες στην Αθήνα, είχε ανοιχτό μυαλό και προχωρημένες για την εποχή του ιδέες. Φανταστείτε πως στην δεκαετία του 1970 μίλαγε για αποχετευτικό έργο στο χωριό. Ήταν τακτικός αρθρογράφος της «ΝΕΥΡΟΠΟΛΗΣ» – δεν είχε κυκλοφορήσει ακόμη η εφημερίδα μας – με τη στήλη τον τίτλο της οποίας δανείστηκα να παρουσιάζω εδώ τις απόψεις μου. Έγραψε δύο βιβλία. Το «Μπουρμπολόϊ» το 1981, με το οποίο παίρνει ένα προβολέα και τον ρίχνει με ένταση πάνω σε γεγονότα, σε πρόσωπα και πράγματα, σε υποκρισίες και ειλικρίνειας, σε ιδέες και αντιιδέες. Με ένα μαστίγιο χτυπάει την ψευτιά των δυνατών του κόσμου με ένα τρόπο ολότελα ξεχωριστό. Ο ίδιος το χαρακτηρίζει σαν φάκελο δικηγόρου υπεράσπισης κατηγορουμένων απ' αυτούς που δικάστηκαν σε θάνατο, τουφεκίστηκαν και ύστερα από ένα δύο χρόνια στην αναθεώρηση της δίκης αθώωθηκαν. Παράλληλα σαν ένα κήρυγμα αγάπης μεταξύ των ανθρώπων όλης της γης, μακριά από πολέμους. Είναι ένα σάλπισμα κατά της αδικίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, μια τέλος προτροπή σ' όλους τους διανοούμενους να βγουν απ' το καβούκι τους μπαίνοντας επί κεφαλής κατά των εξοπλισμών και των πολέμων.

Το δεύτερο βιβλίο του «Πριν φωνήσει ο αλέκτωρ», γραμμένο το 1970, κυκλοφόρησε το 1977. Το αφιερώνει στον αδερφό του Πausανία, πατέρα του αξέχαστου Μάρκου, και σ' όλους όσους έπεσαν στον αγώνα για τη λευτεριά. Το σκηνικό του έργου βρίσκεται σε ένα φανταστικό τμήμα μεταγωγών μεταξύ του κάτω και πάνω κόσμου όπου στοιβάζονται μπροστά στον Άγιο Πέτρο αντιπρόσωποι όλων των λαών που βασανίστηκαν, δικάστηκαν και εκτελέστηκαν από την ανθρώπινη αδικία, περιμένοντας την ετυμηγορία του κριτή, για να οδεύσουν σε κόλαση ή παράδεισο. Αναφέρεται σε ξεχωριστούς αγωνιστές αντιπρόσωπους των διαφόρων λαών, οι οποίοι παρουσιάζουν τις ανατριχιαστικές εμπειρίες που δοκίμασαν στον κάτω κόσμο και ενημερώνουν τον Άγιο Πέτρο για τα τεκμαινόμενα στη γη. Ως αντιπρόσωπος των Ελλήνων παρουσιάζεται ο Ναπολέων Σουκατζίδης με αναπληρωτή τον Γρηγόρη Λαμπράκη – για τον Ν.Σ. είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, πως ήταν ο ήρωας εκείνος φυλακισμένος στο Χαϊδάρι που όταν ζητήθηκε να μην εκτελεστεί από τους Γερμανούς, λόγω της γνώσης της γλώσσας του, και στη θέση του να εκτελεστεί κάποιος άλλος, εκείνος αρνήθηκε και τελικά τουφεκίστηκε.

Η παρουσίαση της κατάστασης που επικρατεί στον κάτω κόσμο, από τους αντιπροσώπους των λαών, γίνεται με μαεστρία από τον αξέχαστο Βάγια, έτσι που μόνο εκείνος ήξερε να παρουσιάζει.

Το βιβλίο αυτό είναι μικρό – 54 σελίδες.

Το φωτοτύπησα σε κάμποσα αντίγραφα και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου. Το «Μπουρμπολόϊ» είναι μεγάλο – 336 σελίδες. Είναι κρίμα που τα διαμάντια αυτά δεν μπορούν να ανατυπωθούν.

- ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν διεκδικώ την πατρότητα του παρακάτω κειμένου, αλλά το μεταφέρω γιατί νομίζω πως έχει ενδιαφέρον.

Υπάρχουν νόμοι στην ιστορία; Κανόνες που να διέπουν την αλληλουχία των γεγονότων; Οι περισσότεροι ερευνητές συμφωνούν ότι ορισμένα γεγονότα είναι προβλέψιμα, πολλά όμως ανήκουν στη σφαίρα του τυχαίου έως... μεταφυσικού. Δεν μπορούν να εξηγηθούν με τίποτα.

Η πιο εντυπωσιακή περίπτωση ιστορικού αινίγματος, είναι οι πραγματικά απίστευτες αναλογίες που αποκαλύφθηκαν ανάμεσα στους δύο διασημότερους προέδρους των ΗΠΑ, του Λίνκολν και του Κένεντι. Το μυστήριο έχει ως εξής:

- Ο Αβραάμ Λίνκολν μπήκε στο Κογκρέσο το 1846. Ο Τζον Κένεντι το 1946 (μετά από 100 ακριβώς χρόνια).
- Ο Λίνκολν εξελέγη πρόεδρος το 1860. Ο Κένεντι εξελέγη το 1960 (πάλι 100 χρόνια).
- Το όνομα Lincoln έχει επτά γράμματα. Το ίδιο και το όνομα Kennedy.
- Και οι δύο πρόεδροι αγωνίστηκαν για τα πολιτικά δικαιώματα.
- Και των δύο οι γυναίκες απέβαλαν στη διάρκεια της προεδρίας.
- Και οι δύο σκοτώθηκαν Παρασκευή.
- Και οι δύο πυροβολήθηκαν στο κεφάλι.
- Και οι δύο δέχτηκαν επίθεση παρουσία των συζύγων τους.
- Και των δύο οι γραμματείς τους είχαν πει ότι εκείνη τη μέρα θα κινδύνευαν.
- Ο γραμματέας του Λίνκολν λεγόταν Κένεντι.
- Ο γραμματέας του Κένεντι λεγόταν Λίνκολν.
- Και οι δύο σκοτώθηκαν από Νότιους.
- Και τους δύο τους διαδέχτηκαν Νότιοι.
- Και των δύο οι διάδοχοι ονομάζονταν Τζόνσον.
- Ο Άντριου Τζόνσον που διαδέχθηκε το Λίνκολν γεννήθηκε το 1808.
- Ο Λίντον Τζόνσον που διαδέχθηκε τον Κένεντι γεννήθηκε το 1908 (πάλι 100 χρόνια).
- Ο δολοφόνος του Λίνκολν, Τζον Ουϊλκς Μπουθ, γεννήθηκε το 1839.
- Ο δολοφόνος του Κένεντι, Λι Χάρβεϊ Όσβαλντ, γεννήθηκε το 1939 (πάλι 100 χρόνια).
- Και οι δύο δολοφόνοι είναι γνωστοί με τριπλό όνομα.
- Και των δύο τα ονόματα έχουν από 15 γράμματα.
- Ο Μπουθ πυροβόλησε το Λίνκολν από θέατρο και συνελήφθη σε αποθήκη.
- Ο Όσβαλντ πυροβόλησε τον Κένεντι από αποθήκη και συνελήφθη σε θέατρο.
- Και οι δύο δολοφόνοι δολοφονήθηκαν πριν δικαστούν.

Μη μου πείτε πως έχετε ξαναδεί τέτοιες συμπτώσεις...

- ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

• Πριν λίγες μέρες – στις 16 του Ιούνη – συνοδέψαμε στην τελευταία κατοικία του, τον αξέχαστο φίλο συγχωριανό μας Γιάννη Αν. Κατσακιώρη. Χτυπημένος από την επάρατο νόσο έφυγε πρόωρα από κοντά μας, αφού πάλεψε σαν παλικάρι, όπως εξ' άλλου έκανε σε όλη του τη ζωή. Ο Γιάννης ήταν μεταξύ των πρώτων που κατέβηκε για δουλειά στο Βόλο μαζί με άλλους συγχωριανούς, έκανε του κόσμου τις δουλειές, μια ζωή αγώνα, δημιούργησε οικογένεια, αλλά δεν πρόλαβε να χαρεί τους κόπους του.

Είχε το κουράγιο μέχρι τις τελευταίες του στιγμές να ασχολείται και με την εφημερίδα μας βλέποντας και σχολιάζοντας τα γεγονότα από τον «ΖΑΒΑΤΑΚΟ» εκεί που γεννήθηκε και μεγάλωσε και τόσο πολύ αγάπησε.

Στην οικογένειά του και πάλι, θερμά συλλυπητήρια. Ας είναι ελαφρό το χώμα του Αηλιά που ο ίδιος επέλεξε σαν την μόνιμη πια κατοικία του.

• Σύμπτωση που επαναλαμβάνεται παύει να είναι σύμπτωση. Η επανεκλογή, του δημάρχου μας στις πρόσφατες εκλογές, της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και μάλιστα στη δεύτερη θέση της παράταξής του πανελλαδικά, αποτελεί τιμή για τον ίδιο αλλά και για το χωριό μας. Η προσωπικότητά του και η γενικότερη προσφορά του, αναγνωρίστηκε για μια ακόμη φορά.

Για τον πρόσθετο αυτό λόγο, οι απαιτήσεις των χωριανών αυξάνονται για περισσότερα έργα στο χωριό. Οι δημότες του, τον τίμησαν για πολλοστή φορά με την ψήφο τους και έχουν αυξημένες προσδοκίες και απαιτήσεις. Δεν είμαι από εκείνους που τον θέλουν ταβερνιάρη. Υπάρχουν άλλοι γι' αυτή τη δουλειά.

Η ενημέρωση και παρότρυνση των νέων ανθρώπων να ενταχθούν σε κοινοτικά προγράμματα για απασχόληση, πρέπει να αποτελέσει το κυρίαρχο μέλημα της δημοτικής αρχής.

Οι πλακοστρώσεις και τοιχοποιίες ομόρφυναν το χωριό μας. Μας λείπουν τα πάρκινγκ. Προσωπικά, όπως εξ' άλλου και οι περισσότεροι χωριανοί, προβληματίζομαι να φέρω κάποιον φίλο στο χωριό γιατί φοβάμαι πως θα εκτεθώ.

Χώροι υπάρχουν, χρειάζεται λίγη φαντασία, η οποία πιστεύω πως δεν λείπει, και κυρίως βούληση.

- Είπαν...

Αν και δεν μας είναι πολύ συμπαθής, για το ρόλο που έπαιξε αυτός και η χώρα του κατά την περίοδο του εμφυλίου πολέμου στην πατρίδα μας, ο Τσώρτσιλ, είχε δώσει το στίγμα του πως πρέπει να πολιτεύονται όσοι ασχολούνται με τα κοινά. Καλό θα ήταν να το λάβαιναν υπόψη οι σύγχρονοι πολιτικοί μας. Είπε λοιπόν: «πολιτικός είναι εκείνος που προβλέπει τι θα συμβεί αύριο, μεθαύριο ή τον επόμενο χρόνο και που είναι κατόπιν σε θέση να εξηγήσει γιατί δεν συνέβη».